

Bruxelles, den 1.12.2021
COM(2021) 759 final

2021/0394 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde

{SEC(2021) 580 final} - {SWD(2021) 392 final} - {SWD(2021) 393 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Et effektivt grænseoverskridende retligt samarbejde kræver sikker, pålidelig og tidseffektiv kommunikation mellem domstole og kompetente myndigheder. Desuden bør dette samarbejde gennemføres på en måde, der ikke skaber en uforholdsmæssig stor administrativ byrde, og som er modstandsdygtig i tilfælde af force majeure. Disse betragtninger er lige så vigtige for enkeltpersoner og juridiske enheder, da effektiv adgang til domstolsprøvelse inden en rimelig frist er et afgørende aspekt af retten til en upartisk domstol som fastsat i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder¹ (chartret).

For at beskytte deres rettigheder skal både enkeltpersoner og juridiske personer kunne gøre brug af effektive retsmidler. Den blotte adgang til judicielle myndigheder indebærer ikke automatisk effektiv adgang til domstolsprøvelse. Det er derfor vigtigt at finde metoder til at lette gennemførelsen af procedurer og begrænse de praktiske vanskeligheder mest muligt. Enkeltpersoner og juridiske enheder bør kunne udøve deres rettigheder og opfylde deres forpligtelser på en hurtig, omkostningseffektiv og gennemsigtig måde.

På EU-plan findes der et omfattende sæt instrumenter, der skal styrke det retlige samarbejde og adgangen til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager. Mange af disse regulerer kommunikationen mellem myndigheder, herunder i visse tilfælde med EU's agenturer og organer for retlige og indre anliggender (RIA), og mellem myndigheder og enkeltpersoner eller juridiske enheder. De fleste instrumenter giver imidlertid ikke mulighed for at gennemføre en sådan kommunikation ved hjælp af digitale midler. Selv hvis de gør, kan der være andre huller, f.eks. mangel på sikre og pålidelige digitale kommunikationskanaler eller manglende anerkendelse af elektroniske dokumenter, signaturer og segl. Dette indebærer, at der i forbindelse med retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse ikke er mulighed for at anvende de mest effektive, sikre og pålidelige kommunikationskanaler, der er til rådighed.

Covid-19-pandemien har desuden vist, at medlemsstaternes retssystemer kan blive alvorligt påvirket i tilfælde af force majeure, der således forhindrer dem i at fungere normalt. Under krisen har de nationale domstole i mange tilfælde ikke været i stand til at fungere normalt på grund af spredningen af virusset. Medlemsstaterne blev tvunget til at træffe en række foranstaltninger lige fra fuldstændige nedlukninger til kun at behandle visse prioriterede sager. Samtidig bidrog brugen af digitale teknologier (f.eks. e-mail, videokonference osv.) til at begrænse afbrydelserne². Mange af de tekniske løsninger, der blev anvendt, blev imidlertid udviklet på ad hoc-basis og opfyldte ikke nødvendigvis standarderne for sikkerhed og grundlæggende rettigheder fuldt ud. Det retlige samarbejde og adgangen til domstolsprøvelse i grænseoverskridende sager i EU er ligeledes blevet påvirket, og covid-19-pandemien har understreget behovet for at sikre, at kommunikationen er modstandsdygtig.

¹ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT C 326 af 26.10.2012, s. 391).

² COM(2021) 700 final.

På denne baggrund har de regler om digitalisering, der er fastsat i dette forslag, til formål at forbedre adgangen til domstolsprøvelse og effektiviteten og modstandsdygtigheden af kommunikationsstrømmene inden for rammerne af samarbejdet mellem judicielle og andre kompetente myndigheder i grænseoverskridende sager i EU.

Anvendelsen af digitale teknologier har potentiale til at gøre retssystemerne mere effektive i denne henseende ved at lette den administrative byrde, afkorte sagsbehandlingstiderne, gøre kommunikationen mere sikker og pålidelig og delvist automatisere sagsbehandlingen. Som erfaringen har vist, fører det imidlertid til en fragmenteret tilgang, hvis medlemsstaterne skal udvikle deres egne nationale IT-løsninger, og der er risiko for, at løsningerne ikke er kompatible.

For at sikre en fælles tilgang til anvendelsen af moderne teknologi i forbindelse med grænseoverskridende retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse har dette initiativ derfor til formål at:

- sikre tilgængeligheden og anvendelsen af elektroniske kommunikationsmidler i grænseoverskridende sager mellem medlemsstaternes judicielle og andre kompetente myndigheder, herunder de relevante RIA-agenturer og EU-organer, hvis en sådan kommunikation er omfattet af EU-retsakter om retligt samarbejde
 - gøre det muligt at anvende elektroniske kommunikationsmidler i grænseoverskridende sager mellem enkeltpersoner og juridiske enheder og domstole og kompetente myndigheder, undtagen i sager, der er omfattet af forordningerne om forkyndelse af dokumenter³
 - gøre det lettere for parter i grænseoverskridende civil- og strafferetlige sager at deltage i mundtlige retsmøder via videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi til andre formål end bevisoptagelse i civil- og handelsretlige sager⁴
 - sikre, at dokumenter ikke betragtes som uantagelige eller nægtes retsvirkning alene af den grund, at de er i elektronisk form (uden at gribe ind i domstolenes beføjelser til at træffe afgørelse om deres gyldighed, antagelighed og bevisværdi i henhold til national ret)
 - sikre, at elektroniske signaturer og segl accepteres og har gyldighed ved elektronisk kommunikation i forbindelse med grænseoverskridende retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse.
- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1784 af 25. november 2020 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) (omarbejdning) (EUT L 405 af 2.12.2020, s. 40) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civil- og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) (EUT L 324 af 10.12.2007, s. 79).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1783 af 25. november 2020 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (bevisoptagelse) (omarbejdning) (EUT L 405 af 2.12.2020, s. 1).

I december 2020 vedtog Kommissionen en meddelelse om digitalisering af retsvæsenet i Den Europæiske Union⁵, hvori den foreslog en værktøjskassetilgang. Denne tilgang omfatter en række foranstaltninger til fremme af digitalisering på både nationalt plan og EU-plan. I meddelelsen er der ligeledes fokus på behovet for at modernisere den lovgivningsmæssige ramme for EU's grænseoverskridende procedurer på det civil-, handels- og strafferetlige område i overensstemmelse med princippet om "digital betjening som udgangspunkt"⁶ og samtidig sikre alle nødvendige garantier (behovet for at undgå social udstødelse anerkendes f.eks. specifikt). Dette forslag blev bebudet af Kommissionen og medtaget i dens arbejdsprogram for 2021⁷ (se pakken om "digitalt retligt samarbejde").

Sammen med meddelelsen fra december 2020 vedtog Kommissionen et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et IT-system til grænseoverskridende kommunikation i civil- og strafferetlige sager (e-CODEX)⁸. Forslaget har til formål at etablere et retsgrundlag for e-CODEX-systemet og garantere dets bæredygtighed og fremtidige forvaltning ved at overdrage det til Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA). e-CODEX-systemet er en række softwarekomponenter til brug for EU's retlige samarbejde, som er udviklet af et konsortium af medlemsstater og finansieret af Kommissionen. Det støtter kommunikationen i civil- og strafferetlige sager ved at give mulighed for sikker og interoperabel grænseoverskridende udveksling af elektroniske meddelelser og dokumenter. e-CODEX-systemet vil derfor være det bedst egnede redskab til digitalisering af procedurer for grænseoverskridende retligt samarbejde.

I november 2020 vedtog Europa-Parlamentet og Rådet en omarbejdning af forordningen om forkyndelse af dokumenter og forordningen om bevisoptagelse. Disse pålægger medlemsstaternes kompetente myndigheder at kommunikere med hinanden gennem et decentralt IT-system (f.eks. i forbindelse med udveksling af standardiserede formularer, dokumenter osv.), som består af nationale IT-systemer, der er indbyrdes forbundet via en interoperabel løsning (f.eks. e-CODEX). I de to forordninger fastlægges for første gang en omfattende retlig ramme for elektronisk kommunikation mellem kompetente myndigheder i forbindelse med grænseoverskridende retssager. Der anvendes en identisk tilgang til kommunikation mellem kompetente myndigheder i dette forslag, og forordningen om forkyndelse af dokumenter og forordningen om bevisoptagelse (omarbejdning) er ikke omfattet af dette forslags anvendelsesområde.

Arbejdet med de to forordninger var tæt forbundet med Kommissionens overordnede prioritet om digitalisering og e-justice og dens samtidige arbejde på det strafferetlige område. På baggrund af Kommissionens forslag fra 2018 forhandler Europa-Parlamentet og Rådet (medlovgiverne) om en lovgivningsmæssig ramme for grænseoverskridende adgang til elektronisk bevismateriale. I denne forbindelse fremhæver Kommissionens forslag⁹ allerede

⁵ COM/2020/710 final.

⁶ I forbindelse med dette forslag til forordning bør princippet om "digital betjening som udgangspunkt" forstås som en metode til at forbedre kommunikationens effektivitet og modstandsdygtighed og nedbringe omkostninger og administrative byrder ved at gøre den digitale kommunikationskanal til den foretrukne.

⁷ COM/2020/690 final.

⁸ COM/2020/712 final.

⁹ COM/2018/225 final - 2018/0108 (COD).

vigtigheden af elektroniske platforme, f.eks. til indgivelse af anmodninger, autentifikation af kendelser og tjenesteudbydernes svar. Udvekslingen af elektronisk bevismateriale vil finde sted via et identisk decentralt IT-system som det, der er omhandlet i dette forslag, eller også vil der blive henvist direkte til dette forslag i forslaget om elektronisk bevismateriale.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Den 9. juni 2020 vedtog Rådet konklusioner om Europas digitale fremtid i støbeskeen¹⁰, hvori det erkender, "at digitaliseringen af medlemsstaternes retssystemer har potentiale til at lette og forbedre adgangen til klage og domstolsprøvelse i hele EU". Rådet opfordrer Kommissionen *"til at lette de digitale grænseoverskridende udvekslinger mellem medlemsstaterne på både det strafferetlige og det civilretlige område og sikre bæredygtigheden og den igangværende udvikling af de tekniske løsninger, der er udviklet med henblik på grænseoverskridende udveksling"*.

I Rådets konklusioner fra oktober 2020 om adgang til domstolene og tilsvarende organer — udnyttelse af digitaliseringens muligheder¹¹ opfordres Kommissionen til at træffe konkrete foranstaltninger for at digitalisere retsvæsenet, herunder ved at:

- undersøge potentialet for modernisering af de centrale bestemmelser i retsakter på det civil- og handelsretlige område i overensstemmelse med princippet om "digital betjening som udgangspunkt"
- overveje, hvilke andre instrumenter til retligt samarbejde på det strafferetlige område det digitale system til udveksling af elektronisk bevismateriale (eEDES)¹² kan udvides til også at omfatte.

I Rådets konklusioner fra december 2020 om den europæiske arrestordre og udleveringsprocedurerne — aktuelle udfordringer og vejen frem¹³ understreges det, at digitalisering bør spille en central rolle i anvendelsen af den europæiske arrestordre.

Dette initiativ er i overensstemmelse med og direkte knyttet til e-IDAS-forordningen¹⁴, da der indføres bestemmelser om brug af tillidstjenester til elektronisk kommunikation mellem judicielle og andre kompetente myndigheder samt mellem disse myndigheder, enkeltpersoner og juridiske enheder. Konkret søger forslaget at fjerne enhver tvivl med hensyn til den retlige gyldighed af elektroniske dokumenter, der udveksles i disse sammenhænge, og der skabes en fælles ordning for anvendelse og anerkendelse af elektroniske signaturer og segl i grænseoverskridende retssager.

¹⁰ Rådets konklusioner om Europas digitale fremtid i støbeskeen 2020/C 202 I/01 (EUT C 202I af 16.6.2020, s. 1).

¹¹ Rådets konklusioner "Adgang til domstolene og tilsvarende organer — udnyttelse af digitaliseringens muligheder" 2020/C 342 I/01 (EUT C 342I af 14.10.2020, s. 1).

¹² Gennemført i overensstemmelse med Rådets konklusioner om styrkelse af strafferet i cyberspace af 9. juni 2016.

¹³ Rådets konklusioner "Den europæiske arrestordre og udleveringsprocedurerne — aktuelle udfordringer og vejen frem" 2020/C 419/09 (EUT C 419 af 4.12.2020, s. 23).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

I begyndelsen af juni 2021 vedtog Kommissionen et forslag til ændring af e-IDAS-forordningen med henblik på at etablere en ramme for en europæisk digital identitet¹⁵. I forslaget er der fokus på den øgede private og offentlige sektors efterspørgsel efter elektroniske identifikationsløsninger, der er knyttet til specifikke attributter og sikrer en høj grad af tillid i hele EU. De foreslåede digitale ID-tegnebøger, der lagrer attributter og beviser, vil gøre det muligt for enkeltpersoner og juridiske enheder at få adgang til offentlige tjenester, herunder digitale offentlige tjenester, der giver enkeltpersoner og juridiske enheder mulighed for at deltage i grænseoverskridende retssager. I forbindelse med EU's grænseoverskridende retlige samarbejde og kommunikationen mellem fysiske personer og de kompetente myndigheder i grænseoverskridende sager bør der tages hensyn til Kommissionens forslag om en ramme for en europæisk digital identitet i lyset af de fremtidige krav fastsat i forslaget vedrørende elektronisk identifikation. Selv om denne forordning ikke omhandler identifikationskrav vedrørende adgang til nationale IT-portaler, der drives af medlemsstaterne, eller krav vedrørende elektronisk fjernidentifikation af parterne i en videokonference, bør medlemsstaterne tage hensyn til kravene vedrørende anvendelse af europæiske digitale ID-tegnebøger.

I betragtning af den meget følsomme karakter af de udvekslede oplysninger er det afgørende, at gennemførelsen af værktøjskassetilgangen til digitalisering af retsvæsenet, herunder gennem dette forslag, sker på en måde, der garanterer stærke cybersikkerhedsstandarder. Dette er i overensstemmelse med den tilgang, der er beskrevet i EU's strategi for cybersikkerhed¹⁶ og Kommissionens forslag til direktiv om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i hele Unionen (NIS2)¹⁷, der har til formål yderligere at forbedre offentlige og private enheders, kompetente myndigheders og Unionens samlede cybersikkerhedskapacitet inden for cybersikkerhed og beskyttelse af kritisk infrastruktur. Selv om retsvæsenet i medlemsstaterne ikke er omfattet af anvendelsesområdet for NIS2-forslaget, er det afgørende, at medlemsstaterne indfører nationale foranstaltninger, der sikrer et sammenligneligt cybersikkerhedsniveau.

Uddannelse af retsvæsenets aktører i EU-retten er et vigtigt redskab til at sikre korrekt og effektiv anvendelse af EU-retten. For at forberede retsvæsenets aktører, tilpasse dem til det 21. århundredes udfordringer og holde dem ajour med udviklingen i EU-retten har Kommissionen vedtaget en EU-strategi for uddannelse af retsvæsenets aktører 2021-2024¹⁸. Strategien vedrører uddannelse af retsvæsenets aktører i anvendelsen af de digitale værktøjer, der er fastsat i de lovgivningsmæssige rammer, i deres daglige arbejde. Efter vedtagelsen af dette forslag vil det i overensstemmelse med strategien være nødvendigt at organisere rettidig uddannelse af alle retsvæsenets aktører for at sikre korrekt og gnidningsløs anvendelse og brug af nye digitale værktøjer.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

¹⁵ COM/2021/281 final.

¹⁶ JOIN(2020) 18 final.

¹⁷ COM(2020) 823 final.

¹⁸ COM(2020) 713 final.

Anvendelsen af digitale kommunikationskanaler i grænseoverskridende retssager vil lette det retlige samarbejde på det civil-, handels- og strafferetlige område. Retsgrundlaget for dette forslag er således artikel 81, stk. 1, og artikel 82, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)¹⁹.

Anvendelsen af digitale kommunikationskanaler vil lette det retlige samarbejde og en effektiv adgang til domstolene i civile retssager i overensstemmelse med artikel 81, stk. 2, i TEUF. Artikel 82, stk. 1, i TEUF er EU's retsgrundlag for at fremme samarbejdet mellem judicielle eller andre kompetente myndigheder i medlemsstaterne i forbindelse med strafforfølgning og fuldbyrdelse af afgørelser.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

I henhold til artikel 4, stk. 2, litra j), i TEUF deler Unionen kompetencen til at vedtage foranstaltninger på området med frihed, sikkerhed og retfærdighed med medlemsstaterne. Medlemsstaterne kan derfor selv regulere anvendelsen af digitale kommunikationskanaler i forbindelse med retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse, i det omfang EU ikke har udøvet sin kompetence. Uden EU-handling kan fremskridtene dog forventes at blive meget langsomme, og selv når medlemsstaterne træffer foranstaltninger, er det meget vanskeligt at sikre interoperabilitet mellem kommunikationskanalerne uden koordinering og tiltag på EU-plan. Desuden er de planlagte digitaliseringsforanstaltninger tæt knyttet til eksisterende EU-retsakter inden for grænseoverskridende retligt samarbejde, og de kan ikke iværksættes af medlemsstaterne alene. Målene for dette forslag kan derfor ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, hvis de handler alene, men kun på EU-plan.

Der findes allerede visse EU-regler om kommunikation, hvoraf nogle endda indeholder bestemmelser om brug af moderne teknologi. De eksisterende regler sikrer imidlertid ikke en tilstrækkelig og holistisk infrastruktur for elektronisk kommunikation mellem enkeltpersoner, juridiske enheder eller kompetente myndigheder med myndighederne i en anden medlemsstat.

Der er behov for EU-tiltag for at koordinere medlemsstaternes indsats og skabe en sammenhængende ramme for de eksisterende EU-regler. Dette vil forbedre effektiviteten, modstandsdygtigheden og sikkerheden af grænseoverskridende retssager og sikre en hurtigere afvikling heraf og forenkle og fremskynde kommunikationen mellem medlemsstaternes myndigheder og med enkeltpersoner og juridiske enheder. Derfor vil forvaltningen af retssager med grænseoverskridende virkninger blive forbedret.

Der skabes yderligere fordele ved at fremme digitaliseringen af EU's retlige samarbejde og inddrage alle medlemsstaterne, da dette vil forbedre den nuværende situation, hvor kun visse grupper af medlemsstater har truffet foranstaltninger, hvilket har resulteret i en begrænset og fragmenteret reaktion på de konstaterede problemer.

- **Proportionalitetsprincippet**

Vedtagelse af ensartede foranstaltninger vedrørende elektronisk kommunikation i forbindelse med grænseoverskridende retligt samarbejde og adgang og domstolsprøvelse på EU-plan er en forholdsmæssig tilgang til at skabe en sammenhængende ramme for de eksisterende EU-

¹⁹ Den konsoliderede udgave af traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT C 326 af 26.10.2012, s. 47).

regler. Overordnet set vil proportionalitetsprincippet blive overholdt, da forslaget kun vil indeholde nødvendige foranstaltninger til at sikre anvendelsen af digital teknologi i forbindelse med retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende sager. De foreslåede foranstaltninger vil ikke bebyrde medlemsstaterne ud over, hvad der er nødvendigt for at nå forslagets mål. Dette forklares nærmere i den konsekvensanalyse, der ledsager forslaget (jf. afsnit 8 i analysen)²⁰. Disse mål kan kun nås gennem regler om obligatorisk anvendelse af digital kommunikation mellem domstolene og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, som pålægger dem en forpligtelse til at acceptere elektronisk kommunikation fra fysiske og juridiske personer, tillade videokonference og anerkende tillidstjenester.

- **Valg af retsakt**

Forslaget er en forordning, som vil udgøre et nyt selvstændigt retsgrundlag for digitalisering af EU's instrumenter til retligt samarbejde. Målet er at have fælles regler for alle EU's instrumenter til retligt samarbejde i én enkelt bindende retsakt.

Forordningen vil være umiddelbart gældende i alle medlemsstater og bindende. Den garanterer derfor, at reglerne vil finde anvendelse og træde i kraft i hele EU på samme tid. Den giver retssikkerhed ved at undgå divergerende fortolkninger i medlemsstaterne og forhindrer dermed fragmenteret lovgivning.

Da dette initiativ kræver tilpasning af modstridende civil-, handels- og strafferetlige regler til denne forordning, er det nødvendigt at vedtage ændringer i eksisterende retsakter. Visse retsakter er forordninger, og andre er rammeafgørelser og direktiver. Det er derfor hensigtsmæssigt at vedtage ændringerne af de pågældende rammeafgørelser og direktiver i en særskilt retsakt, hvilket vil sikre overensstemmelse med det sammenhængende regelsæt, der er fastsat i denne forordning. Derfor bør der foreslås et særligt ændringsdirektiv sammen med denne forordning.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Høring af interesserede parter**

I mere end ti år har Kommissionen haft fokus på politiske initiativer vedrørende e-justice i tæt samarbejde med forskellige interessenter. Disse interessenter er blevet hørt om forslagets mål og om de identificerede løsninger. I overensstemmelse med høringsstrategien for dette forslag blev en bred vifte af interessenter hørt. Der blev gennemført høringer i Rådets Gruppe vedrørende E-justice (EJUSTICE), Rådets Gruppe vedrørende Civilretlige Spørgsmål (JUSTCIV), Rådets Gruppe vedrørende Retligt Samarbejde i Straffesager (COPEN), Det Europæiske Retlige Netværk på det civil- og handelsretlige område og Det Europæiske Retlige Netværk på det strafferetlige område.

I forbindelse med offentliggørelsen af den indledende konsekvensanalyse og iværksættelsen af en offentlig høring var Kommissionen i kontakt med en bred vifte af interessenter, herunder medlemsstaternes nationale myndigheder, ikkestatslige organisationer, faglige sammenslutninger, erhvervsorganisationer og enkeltpersoner.

²⁰ SWD(2021) 392.

Resultaterne af høringerne viser, at der er opbakning til forslagernes mål. Interessenterne gik ind for obligatorisk anvendelse af digitale kommunikationskanaler i stedet for en frivillig anvendelse i det retlige samarbejde. De støttede også muligheden for, at parterne i grænseoverskridende sager kan deltage i mundtlige retsmøder via videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi. De fleste interessenter gik ind for obligatorisk elektronisk kommunikation mellem enkeltpersoner og juridiske enheder og domstolene og de kompetente myndigheder, men det er hensigtsmæssigt at bevare muligheden for at anvende papirkommunikationskanalen for enkeltpersoner og juridiske enheder. Hovedårsagen til, at elektronisk kommunikation fortsat bør være frivillig, er behovet for at sikre adgang til domstolsprøvelse for sårbare personer, mindreårige og personer, der har behov for teknisk bistand, eller som måske ikke har adgang til digitale midler eller de nødvendige færdigheder.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Kommissionen anmodede en kontrahent om at udføre en undersøgelse til støtte for konsekvensanalysen. Kontrahenten gennemførte forskellige aktiviteter i forbindelse med interessenthøringen specifikt udformet med henblik på undersøgelsen, f.eks. tilrettelæggelse af en fokusgruppe på EU-plan, høring af nationale interessenter om virkningerne af løsninger, gennemførelse af en national undersøgelse, personlige samtaler osv.

Alle indsamlede oplysninger dannede grundlag for udarbejdelsen af forslaget, herunder konsekvensanalysen.

Desuden anvendte Kommissionen den betydelige mængde eksisterende oplysninger om digitaliseringen af retsvæsenet i EU, f.eks. fra EU's resultattavle for retlige anliggender, rapporten om retsstatssituationen, oplysninger fra Den Europæiske Kommission for et Effektivt Retsvæsen (CEPEJ) under Europarådet og undersøgelsen om digital strafferet²¹.

- **Konsekvensanalyse²²**

Dette forslag understøttes af konsekvensanalysen i det ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene.

Udvalget for Forskriftskontrol drøftede udkastet til konsekvensanalyse den 22. september 2021 og afgav en positiv udtalelse den 27. september 2021. Udvalget fremsatte følgende anbefalinger:

1) Problemanalysen bør styrkes for at fremhæve de vigtigste problemer, som dette forslag har til formål at løse. Analysen bør understøttes af dokumentation for frivillig deltagelse i digitalisering, manglende anerkendelse af elektroniske dokumenter, signaturer eller segl og interoperabilitet.

2) I rapporten bør der redegøres for, hvordan dette forslag vil sikre sammenhæng med andre EU-instrumenter, der skal forbedre digitaliseringen, og som kan anvendes i det grænseoverskridende retlige samarbejde. Der bør ligeledes redegøres for, hvorfor medlemsstaterne ikke udnytter de eksisterende muligheder for digitalisering fuldt ud.

²¹ <https://data.europa.eu/doi/10.2838/118529>.

²² SWD(2021) 392.

3) Konsekvensanalysen bør styrkes med en klar redegørelse for virkningerne, navnlig for investeringsomkostninger og berørte interessenter. Usikkerheden forbundet med de underliggende antagelser og de konsekvenser, de har for de vurderede virkninger, bør anerkendes.

4) Virkningerne af en potentiel stigning i antallet af grænseoverskridende sager bør vurderes i rapporten. Der bør redegøres for, om der er risiko for, at en styrkelse af adgangen til domstolsprøvelse og et mere effektivt grænseoverskridende retligt samarbejde kan føre til forsinkelser i behandlingen af sager på grund af dommernes større arbejdsbyrde og sagsbehandlingstiden.

5) De relevante databeskyttelsesspørgsmål bør præciseres i rapporten, og det forhold, at overgangen fra et papirformat til et digitalt format indebærer andre risici, bør anerkendes. Rapporten bør behandle den potentielle følsomme situation forbundet med risikoen for, at flere oplysninger i digital form ikke blot letter overførslen af oplysninger, men også kan give anledning til databeskyttelses- og sikkerhedsspørgsmål. Den bekymring, som interessenterne har givet udtryk for med hensyn til databeskyttelse, bør tages i betragtning.

Udvalget for Forskriftskontrol har også sendt yderligere anbefalinger sammen med kvalitetstjeklisten.

Som opfølgning på Udvalget for Forskriftskontrols anbefalinger blev der indført følgende ændringer i konsekvensanalysen:

1) Problemdefinitionen er blevet omformuleret, således at den afspejler de faktiske problemer, der analyseres i afsnit 2.

2) Der er redegjort for sammenhængen med andre initiativer såsom e-CODEX og e-IDAS samt for links til den europæiske e-justiceportal²³.

3) Afsnit 6 om virkningerne af referencescenariet og løsningerne er blevet omstruktureret, og de vigtigste virkninger (dvs. økonomiske virkninger, sociale virkninger, virkninger for de grundlæggende rettigheder) er blevet beskrevet for de enkelte løsninger. I afsnittet redegøres der ligeledes for, hvordan de vigtigste interessenter vil blive berørt af forslaget.

4) I afsnit 6 om virkningerne redegøres der nærmere for, om der er en potentiel risiko for et øget antal grænseoverskridende sager, og for retsvæsenets kapacitet til at håndtere en sådan udvikling.

5) Der er tilføjet præciseringer vedrørende databeskyttelse i afsnit 6.

Desuden blev konsekvensanalysen suppleret med oplysninger fra den ledsagende undersøgelse og fra rapportens bilag 7. Den økonomiske analyse og omkostningerne for medlemsstaterne er blevet medtaget i rapporten. De hørte interessenters synspunkter er beskrevet i de tilsvarende afsnit i rapporten. Der er blevet fulgt op på de tekniske anbefalinger

²³ Det hidtil vigtigste IT-værktøj udviklet på EU-plan som en kvikskranke for adgang til information og tjenester på det retlige område.

såsom sammenskrivning af resultatet af den offentlige høring med bilag 2, nummerering af siderne i bilagene og fjernelse af bilaget om skemaet for nærhedsprincippet.

I konsekvensanalysen blev der peget på en ikkelovgivningsmæssig og en lovgivningsmæssig løsning med tre delløsninger. Der var andre løsninger, som blev forkastet på et tidligt tidspunkt. En kampagne om brug af digitale værktøjer og e-CODEX-systemet til kommunikation i grænseoverskridende retssager er blevet forkastet, fordi det blev vurderet, at en sådan kampagne ikke ville udgøre et reelt alternativ til lovgivningsmæssige tiltag og under alle omstændigheder kunne gennemføres som en del af basisscenariet. Løsningen med elektronisk udveksling af oplysninger og data gennem et centralt EU-system blev ikke anset for at være hensigtsmæssig, da den var vanskelig at begrunde ud fra proportionalitets- og nærhedsprincippet. Desuden ville alle oplysninger, data og dokumenter blive lagret i Kommissionens infrastruktur eller infrastruktur i den enhed, der forvalter systemet (f.eks. eu-LISA), som ikke ville være part i grænseoverskridende udvekslinger. Et centralt system ville også udgøre et enkelt fejlpunkt, da alle data ville blive lagret ét sted i modsætning til i et decentralt system, hvor data lagres særskilt af de enkelte medlemsstater.

Det referencescenarie, som de to vigtigste løsninger blev vurderet i forhold til, omfattede ikke tiltag til fremme af digitaliseringen af det grænseoverskridende retlige samarbejde og anvendelsen af digitale værktøjer til at forbedre adgangen til domstolsprøvelse. Anvendelsen af elektronisk kommunikation mellem myndighederne ville således fortsat være frivillig. Brugen af elektroniske signaturer og segl og databeskyttelsesansvaret ville fortsat være fragmenteret. De to løsninger, der blev overvejet i lyset af de anførte mål i forslaget, var derfor vedtagelse af en henstilling fra Kommissionen (ikkelovgivningsmæssig løsning) eller vedtagelse af en retsakt — en forordning (lovgivningsmæssig løsning).

Den lovgivningsmæssige løsning vil kræve en pakke med en forordning med horisontale bestemmelser og ændringer af eksisterende forordninger for at sikre sammenhæng og et direktiv med ændringer af eksisterende direktiver og rammeafgørelser.

Den ikkelovgivningsmæssige løsning vil indebære foranstaltninger, der tilskynder medlemsstaterne til at anvende e-CODEX-systemet i forbindelse med digital grænseoverskridende kommunikation og adgang til domstolsprøvelse. En henstilling fra Kommissionen kan tilskynde medlemsstaterne til at følge en harmoniseret tilgang til anvendelsen af elektronisk kommunikation, herunder videokonference, elektroniske dokumenter, elektroniske segl og signaturer. Da denne tilgang er frivillig, vil medlemsstaterne frit kunne udvikle deres egne digitale værktøjer. En sådan tilgang kan være teknisk og operationelt gennemførlig. Omkostningseffektiviteten vil afhænge af de enkelte medlemsstaters tilgang til digitalisering og af deres behov og ressourcer. Med hensyn til, i hvilket omfang løsningen opfylder forslagens mål, vil en henstilling imidlertid ikke sikre den faktiske gennemførelse af digitale kommunikationsværktøjer, den digitale kanals interoperabilitet, accept af elektroniske dokumenter eller fælles standarder for anvendelse og anerkendelse af tillidstjenester.

I forbindelse med den lovgivningsmæssige løsning vil der blive vedtaget lovgivningsmæssige foranstaltninger (en forordning og et direktiv). En forordning vil omfatte regler om etablering af en sikker elektronisk kanal baseret på e-CODEX (identificeret som den mest hensigtsmæssige tekniske løsning i konsekvensanalysen af Kommissionens forslag til forordning om e-CODEX). Denne kanal, der udgør et decentralt IT-system, vil blive anvendt til kommunikation og udveksling af oplysninger, data og dokumenter mellem domstole og kompetente myndigheder og relevante RIA-agenturer og EU-organer. Der vil blive indført

regler til støtte for kommunikation mellem enkeltpersoner og juridiske enheder og medlemsstaternes domstole og kompetente myndigheder, herunder regler om anvendelse af videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi. Der vil blive redegjort for de dataansvarliges og databehandlernes ansvarsområder. Denne løsning er baseret på den antagelse, at IT-systemerne til udveksling af europæiske efterforskningskendelser og forkyndelse af dokumenter/bevisoptagelse som udviklet af Kommissionen vil blive udvidet til at omfatte enhver grænseoverskridende retlig kommunikation, der er reguleret i EU's instrumenter til retligt samarbejde. Medlemsstaterne vil kunne tilslutte deres nationale IT-systemer til et decentralt netværk eller anvende den softwareløsning, som Kommissionen har udviklet, og som stilles gratis til rådighed. Dette vil muliggøre direkte kommunikation mellem de domstole og/eller kompetente myndigheder, der deltager i sager inden for rammerne af EU-instrumenterne i det grænseoverskridende retlige samarbejde på det civil-, handels- eller strafferetlige område. Tre delløsninger blev overvejet i forbindelse med den lovgivningsmæssige løsning, nemlig a) obligatorisk eller frivillig anvendelse af den digitale kanal, b) obligatorisk eller frivillig accept af elektronisk kommunikation fra fysiske og juridiske personer og c) en lovgivningsmæssig eller ikkelovgivningsmæssig tilgang til anvendelse og anerkendelse af tillidstjenester. Et direktiv vil ændre de eksisterende rammeafgørelser og direktiver for at bringe dem i overensstemmelse med forordningens regler.

Efter at have sammenlignet løsningerne og delløsningerne og vurderet dem i forhold til forslagetets mål er den foretrukne løsning den lovgivningsmæssige løsning. Denne løsning vil gøre anvendelsen af digital kommunikation obligatorisk (med forbehold af begrundede undtagelser) for kommunikation mellem domstole og kompetente myndigheder (og mellem dem og EU's RIA-agenturer og -organer). Den vil også forpligte domstole og kompetente myndigheder til at acceptere elektronisk kommunikation fra fysiske og juridiske personer, tilvejebringe et retsgrundlag for anvendelse af videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi til mundtlige retsmøder i grænseoverskridende sager og anvendelse og anerkendelse af tillidstjenester.

Domstolene og de kompetente myndigheder vil skulle acceptere elektronisk kommunikation fra fysiske og juridiske personer, hvorimod anvendelsen af den digitale kanal vil være frivillig for fysiske og juridiske personer. De vil frit kunne anvende traditionelle kommunikationsmidler, herunder et papirbaseret kommunikationsmiddel, hvis de ønsker det.

Anvendelsen af den digitale kanal kan forventes at have en positiv indvirkning på miljøet på grund af brugen af mindre papir og porto. Disse miljøvirkninger vedrører hovedsagelig indførelsen af elektroniske kommunikationsmidler og en sandsynlig stigning i anvendelsen af videokonference og fjernkommunikation i stedet for retsmøder med personligt fremmøde. Selv om det kan antages, at produktion og drift af udstyr vil forbruge energi, vil den samlede indvirkning på miljøet være positiv.

Med hensyn til de økonomiske virkninger vil forpligtelsen til at oprette en digital kanal kræve nye investeringer i medlemsstaterne for at udvikle den nødvendige infrastruktur til interaktion med e-CODEX. Investeringens omfang afhænger af deres nuværende digitaliseringsgrad, omfanget af deres deltagelse i e-CODEX-projektet, foreneligheden med de nuværende løsninger og mulighederne for elektroniske overførsler i national ret. På lang sigt vil digitaliseringen af retsvæsenet imidlertid reducere de nationale retssystemers omkostninger betydeligt i grænseoverskridende sager. Den vil også have en positiv indflydelse på digitaliseringen på nationalt plan.

Indførelse af digitale midler til at forbedre adgangen til domstolsprøvelse i grænseoverskridende sager på det civil-, handels- og strafferetlige område vil påvirke enkeltpersoner og virksomheder, herunder SMV'er. Muligheden for at indgive krav og for at kommunikere digitalt med domstolene og de kompetente myndigheder samt muligheden for at deltage i mundtlige retsmøder via videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi vil lette adgangen til domstolsprøvelse i grænseoverskridende sager. Det skyldes, at enkeltpersoner får større fleksibilitet til at anlægge sag ved domstolene og deltage i retsmøder, der finder sted i en anden medlemsstat. Virksomheder, herunder SMV'er, vil også få gavn af en forbedret adgang til domstolsprøvelse og en mere effektiv beskyttelse af deres rettigheder, hvilket forventes at have en gavnlig virkning på og sætte skub i den grænseoverskridende handel.

Lavere sagsomkostninger vil have en indirekte virkning ved at forbedre virksomhedernes, herunder SMV'ernes, konkurrenceevne. Den gennemsnitlige samlede årlige besparelse på EU-plan anslås til 23 372 900 EUR i udgifter til porto og 2 216 160 EUR i udgifter til papir, dvs. til i alt 25 589 060 EUR. Fysiske og juridiske personer sparer 4 098 600 EUR i udgifter til porto og 388 800 EUR i udgifter til papir.

Ved en nedbringelse af kommunikationstiden vinder fysiske og juridiske personer 2 700 000 dage om året i gennemsnitlig forsendelsestid på EU-plan. Den gennemsnitlige forsendelsestid vil blive nedbragt til nul, hvilket vil resultere i en samlet årlig nedbringelse af sagsbehandlingstiden med 15 389 999 dage. Der vil ikke være yderligere omkostninger for fysiske og juridiske personer og for SMV'er ved at anvende den digitale kommunikationskanal i en bestemt retlig procedure. Det eneste, der er behov for, er en computer og internetforbindelse. Digitalisering af kommunikationen mellem domstole og kompetente myndigheder vil lette den administrative byrde. I konsekvensanalysen konkluderedes det, at der vil blive vundet 874 mandår i forbindelse med sagsbehandlingen i retten/den kompetente myndighed.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Dette forslag har til formål at indføre moderne digital teknologi i forbindelse med adgang til domstolsprøvelse og retligt samarbejde i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager. Det forventede resultat er hurtigere, billigere, mere sikker og pålidelig kommunikation mellem de kompetente myndigheder og med fysiske og juridiske personer.

Alle fysiske og juridiske personer vil have mulighed for at kommunikere digitalt med domstolene og de kompetente myndigheder og deltage i mundtlige retsmøder via videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi. Den papirbaserede kommunikation vil blive opretholdt for fysiske og juridiske personer. Der forventes ingen specifikke omkostninger for virksomhederne ved brug af digital kommunikation — de skal blot have en computer og adgang til internettet. Virksomhederne vil også få gavn af bedre adgang til domstolsprøvelse og en mere effektiv beskyttelse af deres rettigheder, hvilket forventes at sætte skub i den grænseoverskridende handel. På samme måde forventes SMV'er, der er involveret i grænseoverskridende transaktioner, at drage direkte fordel af den bedre adgang til domstolsprøvelse samt af lavere omkostninger og kortere procedurer, når de håndhæver deres rettigheder på tværs af grænserne. Dette kan også anspore SMV'er til at deltage mere i grænseoverskridende transaktioner i EU. Lavere sagsomkostninger vil have en indirekte virkning ved at forbedre SMV'ernes konkurrenceevne.

Borgernes mulighed for at indgive krav og for at kommunikere digitalt med domstolene og de kompetente myndigheder samt mulighed for at deltage i mundtlige retsmøder via videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi vil sikre en bedre adgang til

domstolsprøvelse i grænseoverskridende procedurer, når de er blevet digitaliseret. Sådanne digitale værktøjer vil ikke indebære betydelige omkostninger eller investeringer for borgerne. De skal have en computer og adgang til internettet. For at sikre, at borgere uden digitale færdigheder, borgere, som bor i fjerntliggende områder, eller borgere, for hvem det er vanskeligt at tilgå de digitale værktøjer på grund af deres personlige evner, vil der fortsat være mulighed for papirbaseret kommunikation.

- **Grundlæggende rettigheder**

Anvendelse af den digitale kommunikationskanal mellem medlemsstaternes domstole og kompetente myndigheder vil bidrage til at få bugt med forsinkelser, mindske den administrative byrde og lette og fremskynde udvekslingen af oplysninger mellem disse myndigheder. Som følge heraf vil den samlede sagsbehandlingstid og sagsomkostningerne blive nedbragt.

Fysiske og juridiske personers mulighed for at indgive krav og for at kommunikere digitalt med domstolene og de kompetente myndigheder samt muligheden for at deltage i mundtlige retsmøder via videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi vil sikre en bedre adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende procedurer, når de er blevet digitaliseret. For at imødekomme dårligt stillede gruppers og sårbare personers behov vil der fortsat være mulighed for papirbaseret kommunikation.

Med forslaget oprettes et decentralt IT-system til udveksling mellem domstolene og de kompetente myndigheder og mellem disse enheder og fysiske eller juridiske personer. Systemets decentrale karakter betyder, at den enhed, der får overdraget den operationelle forvaltning af systemets komponenter, ikke vil kunne lagre eller behandle data. Afhængigt af, om et adgangspunkt til systemet drives af en EU-institution, et EU-organ eller et EU-agentur eller på nationalt plan, og af, hvilke nationale myndigheder der behandler personoplysninger og til hvilket formål, finder enten forordning (EU) 2018/1725²⁴, den generelle forordning om databeskyttelse²⁵ eller direktiv (EU) 2016/680²⁶ anvendelse.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Gennemførelsen af forordningen vil kræve oprettelse og vedligeholdelse af et decentralt IT-system. Dette system udgør et netværk af nationale IT-systemer og interoperable adgangspunkter, som drives under de enkelte medlemsstaters, EU-institutioners, -agenturers eller -organers ansvar og forvaltning, og som muliggør sikker og pålidelig

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (den generelle forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

grænseoverskridende udveksling af oplysninger. Hvis medlemsstaterne ikke allerede har udviklet passende nationale IT-systemer, vil Kommissionen stille en referencegennemførelsessoftware til rådighed, som medlemsstaterne kan vælge at anvende i stedet. Referencegennemførelsessoftwaren bliver bygget på eEDES og IT-systemer til forkyndelse af dokumenter/bevisoptagelse. Disse elektroniske systemer er allerede baseret på en multifunktionel tilgang, og der kan bygges videre på disse systemer, og dermed undgå unødvendige udgifter.

De investerings- og driftsomkostninger, der er forbundet med disse systemer, herunder ændringen af den europæiske e-justiceportal til støtte for interaktionerne mellem fysiske og juridiske personer og domstole og kompetente myndigheder i grænseoverskridende retssager, fremgår af bilag 9 til konsekvensanalysen²⁷.

Programmet for et digitalt Europa²⁸ er det mest hensigtsmæssige finansieringsinstrument, der kan understøtte udviklingen og vedligeholdelsen af det decentrale IT-system og oprettelsen af en europæisk elektronisk adgangsportaal på den europæiske e-justiceportal. Under de overordnede mål om at støtte den digitale omstilling af områder af offentlig interesse tager initiativet direkte sigte på programmets mål om at muliggøre problemfri og sikker grænseoverskridende elektronisk kommunikation internt i retsvæsenet og mellem retsvæsenet og andre kompetente organer på det civil- og strafferetlige område og fremme adgangen til domstolsprøvelse.

Omkostningerne for medlemsstaterne vil være ret begrænsede: i alt 8 100 000 EUR pr. år, dvs. 300 000 EUR pr. år pr. medlemsstat. I de første to år vil installationsomkostningerne være 100 000 EUR pr. år pr. medlemsstat. Dette omfatter udgifter til udstyr og de nødvendige menneskelige ressourcer til at konfigurere udstyret. De resterende 200 000 EUR skal anvendes til at yde support til et stigende antal brugere. Fra og med det tredje år er der ingen hardware- og installationsomkostninger, men kun omkostninger i forbindelse med brugersupport og vedligeholdelse af systemet. Disse omkostninger anslås til 300 000 EUR om året. E-CODEX-systemet er en open source-løsning, der kan anvendes gratis. Selv om medlemsstaterne forventes at afholde disse omkostninger over deres nationale budgetter, kan de ikke desto mindre ansøge om finansiel støtte fra EU under de relevante finansieringsprogrammer såsom programmet for retlige anliggender og samhørighedspolitikens instrumenter. Det bør også fremhæves, at nogle medlemsstater allerede anvender en pilotversion af e-CODEX, som de kan genbruge og bygge videre på til de nye formål.

Domstole og kompetente myndigheder, som ikke har videokonferenceudstyr, skal investere i indkøb af sådant udstyr, hvis de planlægger at benytte muligheden for at afholde fjernhøringer.

5. ANDRE FORHOLD

• Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering

²⁷ SWD(2021) 392.

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/694 af 29. april 2021 om programmet for et digitalt Europa og om ophævelse af afgørelse (EU) 2015/2240 (EUT L 166 af 11.5.2021, s. 1).

Med henblik på denne forordning vil det decentrale IT-system blive videreudviklet ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget af Kommissionen. Gennemførelsesretsakterne skal fastsætte:

- tekniske specifikationer, der præciserer de elektroniske kommunikationsformer med henblik på det decentrale IT-system
- tekniske specifikationer for kommunikationsprotokoller
- informationssikkerhedsmål og de relevante tekniske foranstaltninger til sikring af minimumsstandarder for informationssikkerhed og et højt cybersikkerhedsniveau for behandling og kommunikation af oplysninger i det decentrale IT-system
- minimumsmål for tilgængelighed og de mulige tilknyttede tekniske krav for de tjenester, der ydes gennem det decentrale IT-system.

Der vil blive oprettet et europæisk elektronisk adgangspunkt på den europæiske e-justiceportal ved at ændre den allerede udviklede e-CODEX-løsning til fremsættelse af småkrav.

Det planlægges at indføre et system til overvågning af den foreslåede retsakt, herunder et omfattende sæt kvalitative og kvantitative indikatorer og en klar, struktureret rapporteringsproces. Formålet med overvågningsordningerne er at fastslå, om retsakter gennemføres effektivt i medlemsstaterne, og om det lykkes at nå de specifikke mål.

Der foretages en fuldstændig evaluering hvert femte år for at vurdere virkninger og kontekstuelle spørgsmål. Når der anvendes elektronisk kommunikation, vil overvågningen blive lettet ved automatisk indsamling af oplysninger og brug af rapporteringsfunktionerne i det decentrale IT-system. For data, der ikke indsamles automatisk, vil der blive udtaget en stikprøve i overvågningsøjemed bestående af mindst én domstol eller kompetent myndighed, som udpeges af hver medlemsstat.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

I *artikel 1* fastsættes forordningens genstand og anvendelsesområde. I forordningen fastlægges den retlige ramme for elektronisk kommunikation i forbindelse med procedurerne for grænseoverskridende retligt samarbejde i civil-, handels- og strafferetlige sager og adgang til domstolsprøvelse i civil- og handelsretlige sager med grænseoverskridende virkninger som reguleret i EU's retsakter om retligt samarbejde på det civil-, handels- og strafferetlige område. Disse retsakter er opført i de to bilag til forordningen. Bilag 1 omfatter retsakter på det civil- og handelsretlige område og bilag 2 retsakter på det strafferetlige område.

Forordningen fastsætter også regler for anvendelse og anerkendelse af elektroniske tillidstjenester, for elektroniske dokumenters retsvirkninger og for anvendelsen af videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi i forbindelse med afhøring af personer i civil-, handels- og strafferetlige sager. Forordningen finder imidlertid ikke anvendelse på bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område, som er reguleret i en særskilt retsakt, og hvor der allerede findes lignende digitaliseringsbestemmelser. Forordningen fastsætter ikke nye procedurer og finder kun anvendelse på elektronisk kommunikation i forbindelse med procedurer for grænseoverskridende retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse på det civil-, handels- og strafferetlige område.

I *artikel 2* defineres de udtryk, der anvendes i forordningen.

I **artikel 3** fastsættes det, at den elektroniske kommunikation mellem domstole og kompetente myndigheder foregår via et sikkert og pålideligt decentralt IT-system. Dette system består af IT-systemer og interoperable adgangspunkter, som drives under de enkelte medlemsstaters, RIA-agenturers og EU-organers individuelle ansvar og forvaltning, og som muliggør interoperabel grænseoverskridende udveksling mellem medlemsstaternes respektive myndigheder. Det er obligatorisk at anvende systemet, undtagen i tilfælde af afbrydelse af systemet eller under andre særlige omstændigheder.

Ved **artikel 4** oprettes det europæiske elektroniske adgangspunkt, der hostes på den europæiske e-justiceportal. Dette europæiske elektroniske adgangspunkt er en del af det decentrale IT-system og kan anvendes af fysiske og juridiske personer til elektronisk kommunikation med domstole og kompetente myndigheder i civil- og handelsretlige sager med grænseoverskridende virkninger.

I henhold til **artikel 5** skal medlemsstaternes domstole og kompetente myndigheder acceptere elektronisk kommunikation fra fysiske og juridiske personer i retssager, men valget af elektroniske kommunikationsmidler overlades til de fysiske og juridiske personers skøn. Den indeholder bestemmelser om nogle af de digitale kommunikationskanaler, navnlig det europæiske elektroniske adgangspunkt og eksisterende nationale IT-portaler, der er udviklet af medlemsstaterne med henblik på deltagelse i retssager.

I henhold til **artikel 6** skal de kompetente myndigheder acceptere elektronisk kommunikation fra fysiske og juridiske personer og sidestille elektroniske fremsendelser med fremsendelser i papirform.

Artikel 7 udgør retsgrundlaget og fastsætter betingelserne for anvendelse af videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi i grænseoverskridende civil- og handelsretlige sager i henhold til de retsakter, der er opført i bilag 1, og på det civil- og handelsretlige område, hvor en af parterne befinder sig i en anden medlemsstat. Der henvises til national ret i den medlemsstat, der afholder videokonferencen. Der er fastsat yderligere regler om afhøring af børn ved hjælp af videokonferencer eller anden fjernkommunikationsteknologi.

Artikel 8 udgør retsgrundlaget og fastsætter betingelserne for anvendelse af videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi i straffesager. Der er fastsat yderligere regler om afhøring af en mistænkt, tiltalt eller domfældt og om afhøring af børn ved hjælp af videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi.

I **artikel 9** fastsættes reglerne for anvendelse af tillidstjenester (elektroniske signaturer og segl) i elektronisk kommunikation, der er omfattet af forordningen, ved at henvise til e-IDAS-forordningen.

I henhold til **artikel 10** må elektroniske dokumenter ikke nægtes retsvirkning alene af den grund, at de er i elektronisk form.

Artikel 11 udgør retsgrundlaget for elektronisk betaling af afgifter, herunder via den europæiske e-justiceportal.

I **artikel 12** fastlægges en ramme for Kommissionens vedtagelse af gennemførelsesretsakter.

Artikel 13 giver Kommissionen mandat til at skabe, vedligeholde og udvikle referencegennemførelsessoftware.

Artikel 14 fastsætter, hvem der afholder omkostningerne ved de forskellige IT-udviklingsopgaver.

Artikel 15 fastsætter regler om beskyttelse af personoplysninger, der udveksles ved hjælp af digitale midler.

Artikel 16-18 fastsætter procedureregler såsom reglerne for udvalgsproceduren og retsgrundlaget for Kommissionens indsamling og anvendelse af oplysninger til evaluering af forordningens effektivitet.

I **artikel 19-22** indføres ændringer af de forordninger på det civil- og handelsretlige område, der er opført i bilag 1, for at medtage henvisninger til de digitale kommunikationsmidler etableret ved forordningen og undgå uklarheder med hensyn til de kommunikationsmidler, der skal anvendes i henhold til de eksisterende retsakter.

I **artikel 23** indføres ændringer af en forordning på det strafferetlige område for at medtage henvisninger til de digitale kommunikationsmidler etableret ved forordningen og undgå uklarheder med hensyn til de kommunikationsmidler, der skal anvendes i henhold til de eksisterende retsakter.

I **artikel 24** fastsættes overgangsperioden.

I **artikel 25** fastsættes det, at forordningen træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende. Den fastsætter ligeledes datoen for forordningens anvendelse.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING**om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 81, stk. 2, litra e) og f), og artikel 82, stk. 1, litra d),
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) I sin meddelelse af 2. december 2020 om digitalisering af retsvæsenet i Den Europæiske Union¹ påpegede Kommissionen behovet for at modernisere den lovgivningsmæssige ramme for Unionens grænseoverskridende procedurer på det civil-, handels- og strafferetlige område i overensstemmelse med princippet om "digital betjening som udgangspunkt" og samtidig sikre alle nødvendige garantier for at undgå social udstødelse.
- (2) Lettelse af adgangen til domstolene for fysiske og juridiske personer og lettelse af det retlige samarbejde mellem medlemsstaterne er blandt de vigtigste mål for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er nedfældet i tredje del, afsnit V, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.
- (3) Med henblik på at forbedre det retlige samarbejde og adgangen til domstolsprøvelse bør EU-retsakter, der indeholder bestemmelser om kommunikation mellem kompetente myndigheder, herunder EU-agenturer og -organer, og mellem kompetente myndigheder og fysiske og juridiske personer, suppleres med betingelser for gennemførelse af en sådan kommunikation ved hjælp af digitale midler.
- (4) Formålet med denne forordning er at forbedre effektiviteten af retssager og sikre en hurtigere afvikling heraf og lette adgangen til domstolsprøvelse ved at digitalisere de eksisterende kommunikationskanaler, hvilket skulle føre til omkostnings- og tidsbesparelser, mindske den administrative byrde og styrke modstandsdygtigheden i tilfælde af force majeure for alle myndigheder, der er involveret i grænseoverskridende retligt samarbejde. Brugen af digitale kommunikationskanaler

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "Digitalisering af retsvæsenet i Den Europæiske Union — En værktøjskasse fuld af muligheder" (COM(2020) 710 final).

mellem kompetente myndigheder skulle føre til mindre forsinkelser i sagsbehandlingen, hvilket bør være til gavn for enkeltpersoner og juridiske enheder. Dette er også særlig vigtigt i grænseoverskridende straffesager i forbindelse med Unionens bekæmpelse af kriminalitet. I denne forbindelse udgør det høje sikkerhedsniveau, som digitale kommunikationskanaler kan give, et skridt fremad, også med hensyn til beskyttelse af de berørte personers rettigheder og beskyttelse af deres privatliv og personoplysninger.

- (5) Det er vigtigt, at der udvikles hensigtsmæssige kanaler for at sikre, at domstolene er i stand til at samarbejde effektivt digitalt. Det er derfor vigtigt, at der på EU-plan indføres et IT-værktøj, der giver mulighed for hurtig, direkte, interoperabel, pålidelig og sikker grænseoverskridende elektronisk udveksling af sagsrelaterede oplysninger mellem kompetente myndigheder.
- (6) Der er udviklet værktøjer til digital udveksling af sagsrelaterede oplysninger, som hverken erstatter eller kræver bekostelige omstillinger af eksisterende IT-systemer, der allerede er indført i medlemsstaterne. e-CODEX-systemet (e-Justice Communication via On-line Data Exchange) er det hidtil mest centrale af sådanne værktøjer, der er udviklet.
- (7) Etablering af digitale kanaler for grænseoverskridende kommunikation bør bidrage direkte til at forbedre adgangen til domstolsprøvelse ved at give fysiske og juridiske personer mulighed for at søge beskyttelse af deres rettigheder og gøre deres krav gældende, anlægge sager, udveksle sagsrelaterede oplysninger i digital form med judicielle eller andre kompetente myndigheder i sager, der falder ind under EU-rettens anvendelsesområde på det civil- og handelsretlige område.
- (8) Denne forordning bør omfatte digitalisering af skriftlig kommunikation i sager med grænseoverskridende virkninger, der falder ind under anvendelsesområdet for EU-retsakter på det civil-, handels- og strafferetlige område. Disse retsakter bør opføres i bilagene til denne forordning. Skriftlig kommunikation mellem kompetente myndigheder og EU-agenturer og -organer såsom Eurojust, hvis det er fastsat i de retsakter, der er opført i bilag 2, bør også være omfattet af denne forordning. Spørgsmålet om, hvorvidt en sag skal betragtes som en sag med grænseoverskridende virkninger, bør afgøres i henhold til de retsakter, der er opført i bilag 1 og 2 til denne forordning. Hvis det udtrykkeligt fremgår af de retsakter, der er opført i bilag 1 og 2 til denne forordning, at en kommunikationsprocedure mellem kompetente myndigheder bør omfattes af national lov, bør denne forordning ikke finde anvendelse.
- (9) Denne forordning bør ikke finde anvendelse på forkyndelse af dokumenter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1784² og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007³ eller på bevisoptagelse i

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1784 af 25. november 2020 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) (EUT L 405 af 2.12.2020, s. 40).

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1393/2007 af 13. november 2007 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civil- og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 (EUT L 324 af 10.12.2007, s. 79).

henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1783⁴ og Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001⁵, som indeholder bestemmelser om digitalisering af retligt samarbejde.

- (10) For at sikre en sikker, hurtig, interoperabel, fortrolig og pålidelig kommunikation mellem medlemsstaterne i forbindelse med grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige procedurer bør enhver egnet moderne kommunikationsteknologi anvendes, forudsat at visse betingelser med hensyn til integriteten og pålideligheden af det modtagne dokument og identifikationen af deltagerne i kommunikationen er opfyldt. Derfor bør der anvendes et sikkert og pålideligt decentralt IT-system. Det er derfor nødvendigt at etablere et sådant IT-system til udveksling af oplysninger i forbindelse med grænseoverskridende retssager. Dette IT-systems decentrale karakter vil udelukkende muliggøre sikker dataudveksling mellem en medlemsstat og anden, uden at nogen af EU-institutionerne inddrages i disse udvekslingers substans.
- (11) Det decentrale IT-system bør bestå af medlemsstaternes og EU-agenturernes og -organernes back-end-systemer og interoperable adgangspunkter, hvorigennem de er indbyrdes forbundne. Adgangspunkterne i det decentrale IT-system bør baseres på e-CODEX.
- (12) Med henblik på denne forordning bør medlemsstaterne kunne anvende en software, der er udviklet af Kommissionen (referencegennemførelsessoftware), i stedet for et nationalt IT-system. Kommissionen bør være ansvarlig for skabelse, vedligeholdelse og udvikling af denne referencegennemførelsessoftware i overensstemmelse med principperne om databeskyttelse gennem design og gennem standardindstillinger. Kommissionen bør designe, udvikle og vedligeholde referencegennemførelsessoftwaren under overholdelse af databeskyttelseskravene og -principperne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725⁶ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁷, navnlig principperne om databeskyttelse gennem design og gennem standardindstillinger og et højt cybersikkerhedsniveau. Referencegennemførelsessoftwaren bør også omfatte passende tekniske foranstaltninger og muliggøre de organisatoriske foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre et sikkerheds- og interoperabilitetsniveau, der er passende for udveksling af oplysninger i forbindelse med grænseoverskridende retssager.
- (13) For at yde hurtig, sikker og effektiv bistand til ansøgere bør skriftlig kommunikation mellem kompetente myndigheder såsom domstole og centralmyndigheder oprettet ved

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1783 af 25. november 2020 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (bevisoptagelse) (omarbejdning) (EUT L 405 af 2.12.2020, s. 1).

⁵ Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (EFT L 174 af 27.6.2001, s. 1).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

Rådets forordning (EF) nr. 4/2009⁸ og Rådets forordning (EU) 2019/1111⁹ som hovedregel finde sted via det decentrale IT-system. I særlige tilfælde kan andre kommunikationsmidler anvendes, hvis de anses for at være mere hensigtsmæssige med henblik på at sikre fleksibilitet. Det decentrale IT-system bør dog altid betragtes som det mest hensigtsmæssige middel til udveksling af formularer mellem kompetente myndigheder oprettet ved de retsakter, der er opført i bilag 1 og 2 til denne forordning.

- (14) Fremsendelse gennem det decentrale IT-system kan være umulig på grund af en forstyrrelse af systemet eller upraktisk på grund af karakteren af det, der skal fremsendes, f.eks. fysiske/materielle beviser. Hvor det decentrale IT-system ikke anvendes, bør kommunikation ske på den mest hensigtsmæssige alternative måde. Sådanne alternative måder bør bl.a. indebære, at fremsendelsen sker hurtigst muligt og på en sikker måde med andre sikre elektroniske midler eller pr. post.
- (15) For at sikre fleksibilitet i det retlige samarbejde i visse grænseoverskridende retssager kunne andre kommunikationsmidler være mere hensigtsmæssige. Dette kan navnlig være hensigtsmæssigt i forbindelse med direkte kommunikation mellem domstole i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1111 og forordning (EU) 2015/848¹⁰ og i forbindelse med direkte kommunikation mellem kompetente myndigheder i henhold til EU-retsakter på det strafferetlige område. I sådanne sager kan der anvendes mindre formelle kommunikationsmidler såsom e-mail.
- (16) Hvad angår komponenterne i det decentrale IT-system, som Unionen har ansvaret for, bør den enhed, der forvalter systemets komponenter, have tilstrækkelige ressourcer til at sikre, at de fungerer korrekt.
- (17) Med henblik på at lette fysiske og juridiske personers adgang til de kompetente myndigheder bør der ved denne forordning oprettes et adgangspunkt på EU-plan (europæisk elektronisk adgangspunkt) som en del af det decentrale IT-system, hvorigennem fysiske og juridiske personer bør kunne indgive krav og anmodninger, sende og modtage proceduremæssigt relevante oplysninger og kommunikere med de kompetente myndigheder om sager, der er omfattet af denne forordning. Det europæiske elektroniske adgangspunkt bør hostes på den europæiske e-justiceportal, der er en kvikskranke for information og tjenester på det retlige område i EU.
- (18) Medlemsstaterne bør være ansvarlige for oprettelse, vedligeholdelse og udvikling af nationale elektroniske portaler (nationale IT-portaler) til elektronisk kommunikation mellem fysiske og juridiske personer og de respektive myndigheder, der er kompetente i sager i henhold til de retsakter, der er opført i bilag 1.
- (19) I forbindelse med fysiske og juridiske personers kommunikation med kompetente myndigheder i grænseoverskridende sager bør elektronisk kommunikation anvendes som et alternativ til de eksisterende kommunikationsmidler. For at sikre, at adgangen til domstolsprøvelse ved hjælp af digitale midler ikke bidrager til en yderligere

⁸ Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt (EUT L 7 af 10.1.2009, s. 1).

⁹ Rådets forordning (EU) 2019/1111 af 25. juni 2019 om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar og om internationale børnebortførelser (EUT L 178 af 2.7.2019, s. 1).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 19).

udvidelse af den digitale kløft, bør valget af kommunikationsmidler — elektronisk kommunikation som omhandlet i denne forordning eller andre kommunikationsmidler — dog overlades til de berørte personers skøn. Dette er særlig vigtigt for at tage hensyn til de særlige forhold, der gør sig gældende for dårligt stillede grupper og personer, der befinder sig i en sårbar situation, såsom børn eller ældre, som kan mangle de nødvendige tekniske midler eller digitale færdigheder til at få adgang til digitale tjenester.

- (20) For at forbedre den elektroniske grænseoverskridende kommunikation og fremsendelse af dokumenter gennem det decentrale IT-system, den europæiske elektroniske adgangsportaler og nationale IT-portaler, hvis sådanne findes, bør disse dokumenter ikke nægtes retsvirkning og bør ikke betragtes som uantagelige som bevis i sagen, alene af den grund at de er i elektronisk form. Nævnte princip bør dog ikke berøre vurderingen af retsvirkningerne eller antageligheden af disse dokumenter, der kan udgøre beviser i overensstemmelse med national ret. Det bør heller ikke berøre national ret vedrørende konvertering af dokumenter.
- (21) For at lette mundtlige retsmøder i civil-, handels- og strafferetlige sager med grænseoverskridende virkninger bør denne forordning give mulighed for frivillig brug af videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi i forbindelse med parternes deltagelse i sådanne retsmøder. Proceduren for anvendelse og afholdelse af retsmøder ved hjælp af videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi bør være underlagt lovgivningen i den medlemsstat, der afholder videokonferencen. Afholdelse af et retsmøde ved hjælp af videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi bør ikke afslås alene på grund af, at der ikke findes nationale regler for anvendelse af fjernkommunikationsteknologi. I sådanne tilfælde bør de mest hensigtsmæssige regler i national ret, f.eks. regler for bevisoptagelse, finde tilsvarende anvendelse.
- (22) Denne forordning bør ikke finde anvendelse på brug af videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi i civil-, handels- og strafferetlige sager, hvor en sådan anvendelse allerede er omfattet af de retsakter, der er opført i bilag 1 og 2.
- (23) Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014¹¹ oprettes et fælles EU-regelsæt for anerkendelse af elektroniske identifikationsmidler og elektroniske tillidstjenester (elektroniske signaturer, elektroniske segl, tidsstempler, elektroniske leveringstjenester og webstedsautentifikation), som er anerkendt på tværs af landegrænser med samme juridiske status som de tilsvarende papirbaserede processer. Derfor bør denne forordning anvende e-IDAS-tillidstjenesterne i forbindelse med digital kommunikation.
- (24) For at lette betalingen af afgifter i sager med grænseoverskridende virkninger, der falder ind under anvendelsesområdet for EU-retsakter på det civil- og handelsretlige område, bør elektronisk betaling af afgifter være mulig i et onlinemiljø ved hjælp af betalingsmetoder, der er bredt tilgængelige i hele Unionen, såsom kreditkort, debetkort, elektronisk tegnebog og bankoverførsler.

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

- (25) For at sikre fuld opfyldelse af målene i denne forordning og tilpasse eksisterende EU-retsakter på det civil-, handels- og strafferetlige område til denne forordning er det nødvendigt at indføre ændringer i følgende retsakter: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006¹², Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007¹³, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 655/2014¹⁴, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1805¹⁵. Disse ændringer har til formål at sikre, at kommunikationen finder sted i overensstemmelse med de regler og principper, der er fastsat i denne forordning. Ændringer af direktiver og rammeafgørelser på det civil-, handels- og strafferetlige område er indarbejdet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv .../... [ændringsdirektivet]*.
- (26) I medfør af punkt 22 og 23 i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹⁶ bør Kommissionen foretage en evaluering af denne forordning på grundlag af de oplysninger, den tilvejebringer ved hjælp af særlige overvågningsordninger for hver af de retsakter, der er opført i bilag 1 og 2 til denne forordning, med henblik på at vurdere den faktiske virkning af denne forordning og behovet for yderligere tiltag.
- (27) Den referencegennemførelsessoftware, som Kommissionen har udviklet som et back-end-system, bør programmeringsmæssigt indsamle de data, der er nødvendige med henblik på overvågning, og sådanne data bør fremsendes til Kommissionen. Hvor medlemsstater vælger at anvende et nationalt IT-system i stedet for referencegennemførelsessoftwaren, der er udviklet af Kommissionen, kan nævnte system udstyres til programmeringsmæssigt at indsamle disse data, og i så fald bør disse data fremsendes til Kommissionen.
- (28) I tilfælde, hvor data ikke kan indsamles automatisk, og med henblik på at lette den administrative byrde i forbindelse med dataindsamling, bør hver medlemsstat udtage en stikprøve i overvågningsøjemed bestående af mindst én domstol eller kompetent myndighed. Den domstol eller kompetente myndighed, der er udpeget på denne måde, bør have til opgave at indsamle og give Kommissionen data om sine egne procedurer, der bør danne grundlag for et skøn over omfanget af data, der er nødvendige for at evaluere denne forordning, for en given medlemsstat. Den udpegede ret eller

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure (EUT L 399 af 30.12.2006, s. 1).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 1).

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 655/2014 af 15. maj 2014 om indførelse af en procedure for en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender med henblik på at lette grænseoverskridende gældsinddrivelse på det civil- og handelsretlige område (EUT L 189 af 27.6.2014, s. 59).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1805 af 14. november 2018 om gensidig anerkendelse af afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 1).

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 2003/8/EF, Rådets rammeafgørelse 2002/465/RIA, 2002/584/RIA, 2003/577/RIA, 2005/214/RIA, 2006/783/RIA, 2008/909/RIA, 2008/947/RIA, 2009/829/RIA og 2009/948/RIA og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU for så vidt angår digitalisering af retligt samarbejde.

¹⁶ Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning (EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

kompetente myndighed bør være repræsentativ for forordningens anvendelsesområde, for så vidt som forordningen omfatter EU-retsakter på det civil-, handels- og strafferetlige område. På områder, hvor andre myndigheder end domstole eller anklagere betragtes som kompetente myndigheder i henhold til denne forordning, f.eks. notarer, bør den udtagne stikprøve også være repræsentativ for deres gennemførelse af forordningen.

- (29) Anvendelsen af denne forordning bør ikke berøre processuelle rettigheder som nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder¹⁷ og EU-retten, f.eks. direktiverne om processuelle rettigheder¹⁸, navnlig retten til tolk, retten til adgang til advokatbistand, retten til aktindsigt i sagsakterne, retten til retshjælp og retten til at være til stede under retssagen.
- (30) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680¹⁹ finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger i det decentrale IT-system. For at præcisere ansvaret for behandlingen af personoplysninger, der sendes eller modtages via det decentrale IT-system, bør den dataansvarlige for personoplysningerne angives i denne forordning. Med henblik herpå bør hver fremsendende eller modtagende enhed anses for at have afgjort, til hvilke formål og med hvilke hjælpemidler der må foretages behandling af personoplysninger.
- (31) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning vedrørende oprettelse af det decentrale IT-system bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011²⁰.
- (32) Da en harmoniseret digitalisering af det grænseoverskridende retlige samarbejde ikke i tilstrækkelig grad kan opnås af medlemsstaterne hver for sig, bl.a. på grund af manglende garanti for interoperabilitet mellem medlemsstaternes og EU-agenturernes og -organernes IT-systemer, men bedre kan nås på EU-plan gennem en koordinerede

¹⁷ Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (EUT C 326 af 26.10.2012, s. 391).

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/64/EU af 20. oktober 2010 om retten til tolke- og oversætterbistand i straffesager (EUT L 280 af 26.10.2010, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/13/EU af 22. maj 2012 om ret til information under straffesager (EUT L 142 af 1.6.2012, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/48/EU af 22. oktober 2013 om ret til adgang til advokatbistand i straffesager og i sager angående europæiske arrestordre og om ret til at få en tredjemand underrettet ved frihedsberøvelse og til at kommunikere med tredjemand og med konsulære myndigheder under frihedsberøvelsen (EUT L 294 af 6.11.2013, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/343 af 9. marts 2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager (EUT L 65 af 11.3.2016, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/1919 af 26. oktober 2016 om retshjælp til mistænkte og tiltalte i straffesager og til eftersøgte i sager angående europæiske arrestordre (EUT L 297 af 4.11.2016).

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

indsats på EU-plan, kan Unionen vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (33) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- (34) [I medfør af artikel 1 og 2 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.]

ELLER

I medfør af artikel 3 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, har Irland [ved skrivelse af ...] meddelt, at det ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.

- (35) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) 2018/1725 og har afgivet en udtalelse om [...] —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. I denne forordning fastlægges en retlig ramme for elektronisk kommunikation mellem kompetente myndigheder i forbindelse med procedurer for civil-, handels- og strafferetligt samarbejde og for elektronisk kommunikation mellem fysiske eller juridiske personer og kompetente myndigheder i civil-, handels- og strafferetlige sager.

Desuden fastsættes regler om:

- (a) anvendelsen af videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi til andre formål end bevisoptagelse i henhold til forordning (EU) 2020/1783
 - (b) anvendelsen af elektroniske tillidstjenester
 - (c) elektroniske dokumenters retsvirkninger
 - (d) elektronisk betaling af afgifter
2. Denne forordning gælder for:
- (a) elektronisk kommunikation mellem kompetente myndigheder i forbindelse med de retsakter, der er opført i bilag 1 og 2
 - (b) elektronisk kommunikation mellem fysiske eller juridiske personer og kompetente myndigheder og elektronisk betaling af afgifter i grænseoverskridende civil- og handelsretlige sager i forbindelse med de retsakter, der er opført i bilag 1
 - (c) videokonference i sager, der falder ind under anvendelsesområdet for de retsakter, der er opført i bilag 1 og 2, eller i andre civil- og handelsretlige sager, hvor en af parterne befinder sig i en anden medlemsstat.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- (1) "*kompetente myndigheder*": domstole, offentlige anklagere, EU-agenturer og -organer og andre myndigheder, der deltager i procedurer for retligt samarbejde i overensstemmelse med bestemmelserne i de retsakter, der er opført i bilag 1 og 2
- (2) "*elektronisk kommunikation*": digital udveksling af oplysninger via internettet eller et andet elektronisk kommunikationsnet
- (3) "*elektronisk dokument*": et dokument, der fremsendes som led i elektronisk kommunikation, herunder scannede papirdokumenter
- (4) "*decentralt IT-system*": et netværk af IT-systemer og interoperable adgangspunkter, som drives under de enkelte medlemsstaters, EU-agenturers eller -organers ansvar og

forvaltning, og som muliggør sikker og pålidelig grænseoverskridende udveksling af oplysninger

- (5) "*europæisk elektronisk adgangspunkt*": et interoperabelt adgangspunkt inden for rammerne af det decentrale IT-system, som er tilgængeligt for fysiske og juridiske personer i hele Unionen
- (6) "*afgifter*": betalinger, der opkræves af kompetente myndigheder i forbindelse med sager, der falder ind under anvendelsesområdet for de retsakter, der er opført i bilag 1.

KAPITEL II

KOMMUNIKATION MELLEML KOMPETENTE MYNDIGHEDER

Artikel 3

Kommunikationsmidler mellem kompetente myndigheder

1. Skriftlig kommunikation mellem kompetente myndigheder i sager, der falder ind under anvendelsesområdet for de retsakter, der er opført i bilag 1 og 2, herunder udveksling af formularer oprettet ved disse retsakter, finder sted via et sikkert og pålideligt decentralt IT-system.
2. Hvor elektronisk kommunikation i overensstemmelse med stk. 1 ikke er mulig på grund af forstyrrelse af det decentrale IT-system, det fremsendte bevismateriale art eller andre ekstraordinære omstændigheder, sker fremsendelsen på den hurtigste, mest hensigtsmæssige alternative måde under hensyntagen til behovet for at sikre en sikker og pålidelig udveksling af oplysninger.
3. Hvor anvendelsen af det decentrale IT-system ikke er hensigtsmæssig i betragtning af de særlige omstændigheder ved den pågældende kommunikation, kan ethvert andet kommunikationsmiddel anvendes.
4. Stk. 3 finder ikke anvendelse på udveksling af formularer i henhold til de retsakter, der er opført i bilag 1 og 2.

KAPITEL III

KOMMUNIKATION MELLEML FYSISKE ELLER JURIDISKE PERSONER OG KOMPETENTE MYNDIGHEDER I CIVIL- OG HANDELSRETLIGE SAGER

Artikel 4

Oprettelse af en europæisk elektronisk adgangsportal

1. Der oprettes en europæisk elektronisk adgangsportal på den europæiske e-justiceportal, som skal anvendes til elektronisk kommunikation mellem fysiske eller juridiske personer og kompetente myndigheder i sager, der falder ind under anvendelsesområdet for de retsakter, der er opført i bilag 1.
2. Kommissionen er ansvarlig for den tekniske forvaltning, udvikling, vedligeholdelse, sikkerhed og support af den europæiske elektroniske adgangsportal.

3. Det europæiske elektroniske adgangspunkt giver fysiske og juridiske personer mulighed for at indgive krav og anmodninger, sende og modtage proceduremæssige oplysninger og kommunikere med de kompetente myndigheder.

Artikel 5

Kommunikationsmidler mellem fysiske eller juridiske personer og kompetente myndigheder

1. Skriftlig kommunikation mellem fysiske eller juridiske personer og kompetente myndigheder, der falder ind under anvendelsesområdet for de retsakter, der er opført i bilag 1, kan finde sted ved brug af følgende elektroniske midler:
 - (a) den europæiske elektroniske adgangsportal
 - (b) nationale IT-portaler, hvis sådanne findes.
2. De kompetente myndigheder kommunikerer med fysiske og juridiske personer via det europæiske elektroniske adgangspunkt, hvis den pågældende fysiske eller juridiske person på forhånd har givet sit udtrykkelige samtykke til brugen af dette kommunikationsmiddel.
3. Kommunikation i henhold til stk. 1 sidestilles med skriftlig kommunikation i henhold til de gældende procedureregler.

Artikel 6

Forpligtelse til at acceptere elektronisk kommunikation

De kompetente myndigheder accepterer elektronisk kommunikation i henhold til artikel 5, stk. 1, der sendes via det europæiske elektroniske adgangspunkt eller nationale IT-portaler, hvis sådanne findes.

KAPITEL IV RETSMØDER VIA VIDEOKONFERENCE ELLER ANDEN FJERNKOMMUNIKATIONSTEKNOLOGI

Artikel 7

Retsmøder via videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi i civil- og handelsretlige sager

1. Uden at det berører specifikke bestemmelser om anvendelse af videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi i sager, der falder ind under anvendelsesområdet for de retsakter, der er opført i bilag 1, og efter anmodning fra en part i sager, der falder ind under anvendelsesområdet for disse retsakter, eller i andre civil- og handelsretlige sager, hvor en af parterne befinder sig i en anden medlemsstat, eller efter anmodning fra deres retlige eller bemyndigede repræsentant, tillader de kompetente myndigheder deres deltagelse i retsmøder via videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi, forudsat at:
 - (a) der er adgang til en sådan teknologi
 - (b) den eller de andre parter i sagen har haft mulighed for at afgive udtalelse om anvendelse af videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi.
2. En anmodning om afholdelse af et mundtligt retsmøde via videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi kan afslås af den kompetente myndighed, hvis

sagens særlige omstændigheder ikke er forenelige med anvendelsen af denne teknologi.

3. De kompetente myndigheder kan af egen drift tillade, at parterne deltager i retsmøder via videokonference, forudsat at alle parter i sagen får mulighed for at afgive udtalelse om anvendelse af videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi.
4. Med forbehold af denne forordning reguleres proceduren for anmodning om og afholdelse af en videokonference af national ret i den medlemsstat, der afholder videokonferencen.
5. Anmodninger i henhold til stk. 1 kan indgives via det europæiske elektroniske adgangspunkt og via nationale IT-portaler, hvis sådanne findes.

Artikel 8

Retsmøder via videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi i straffesager

1. Hvis en medlemsstats kompetente myndighed anmoder om afhøring af en mistænkt, tiltalt eller domfældt i sager, der falder ind under anvendelsesområdet for de retsakter, der er opført i bilag 1, tillader den kompetente myndighed, at de deltager i retsmødet via videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi, forudsat at:
 - (a) der er adgang til en sådan teknologi
 - (b) de særlige omstændigheder i sagen berettiger anvendelsen af denne teknologi
 - (c) den mistænkte, tiltalte eller domfældte har givet sit samtykke til anvendelse af videokonferencer eller anden fjernkommunikationsteknologi. Inden den mistænkte eller tiltalte giver sit samtykke til anvendelse af videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi, skal vedkommende have mulighed for at søge rådgivning hos en advokat i overensstemmelse med direktiv 2013/48/EU.
2. Stk. 1 berører ikke bestemmelserne om anvendelse af videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi i de retsakter, der er opført i bilag 2.
3. Med forbehold af denne forordning reguleres proceduren for afholdelse af en videokonference af national ret i den medlemsstat, der afholder videokonferencen.
4. Fortroligheden af kommunikationen mellem mistænkte, tiltalte eller domfældte og deres advokat før og under retsmødet via videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi sikres.
5. Inden et barn afhøres via videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi, underrettes indehavere af forældresansvar som defineret i artikel 3, nr. 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800¹ eller en anden egnet voksen, jf. artikel 5, stk. 2, i nævnte direktiv, straks. Når den kompetente myndighed træffer afgørelse om, hvorvidt et barn skal afhøres via

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/800 af 11. maj 2016 om retssikkerhedsgarantier for børn, der er mistænkte eller tiltalte i straffesager (EUT L 132 af 21.5.2016, s. 1).

videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi, tager den hensyn til barnets tarv.

6. Hvis en medlemsstats nationale ret omfatter bestemmelser om optagelse af retsmøder i nationale sager, finder de samme bestemmelser også anvendelse på retsmøder via videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi i grænseoverskridende sager. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at sikre, at sådanne optagelser er sikret og ikke offentliggøres.
7. En mistænkt, tiltalt og domfældt har ret til effektive retsmidler i henhold til national ret i tilfælde af overtrædelse af denne artikel.

KAPITEL V

TILLIDSTJENESTER, RETSVIRKNINGER AF ELEKTRONISKE DOKUMENTER OG ELEKTRONISK BETALING AF AFGIFTER

Artikel 9

Elektroniske signaturer og elektroniske segl

1. Den generelle lovramme for brug af tillidstjenester i forordning (EU) nr. 910/2014 gælder for elektronisk kommunikation i henhold til denne forordning.
2. Såfremt et dokument, der fremsendes som led i elektronisk kommunikation i henhold til artikel 3 i denne forordning, kræver eller er forsynet med et segl eller en håndskrevet underskrift, kan der i stedet anvendes kvalificerede elektroniske segl eller kvalificerede elektroniske signaturer som defineret i forordning (EU) nr. 910/2014.
3. Såfremt et dokument, der fremsendes som led i elektronisk kommunikation i henhold til artikel 5 i denne forordning, kræver eller er forsynet med et segl eller en håndskrevet underskrift, kan der i stedet anvendes avancerede elektroniske segl, avancerede elektroniske signaturer, kvalificerede elektroniske segl eller kvalificerede elektroniske signaturer som defineret i forordning (EU) nr. 910/2014.

Artikel 10

Elektroniske dokumenters retsvirkninger

Dokumenter, der fremsendes som led i elektronisk kommunikation, må ikke nægtes retsvirkning eller betragtes som uantagelige som bevis i grænseoverskridende retssager, der falder under anvendelsesområdet for de retsakter, der er opført i bilag 1 og bilag 2, alene af den grund at de er i elektronisk form.

Artikel 11

Elektronisk betaling af afgifter

1. Medlemsstaterne giver mulighed for elektronisk betaling af afgifter, herunder fra andre medlemsstater end den, hvor den kompetente myndighed er hjemmehørende.
2. Medlemsstaterne tilvejebringer de tekniske midler, der gør det muligt at betale de i stk. 1 omhandlede afgifter via det europæiske elektroniske adgangspunkt.

KAPITEL VI PROCEDUREREGLER OG EVALUERING

Artikel 12

Kommissionens vedtagelse af gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter om oprettelse af det decentrale IT-system, der fastsætter følgende:
 - (a) de tekniske specifikationer, der præciserer de elektroniske kommunikationsformer med henblik på det decentrale IT-system
 - (b) de tekniske specifikationer for kommunikationsprotokoller
 - (c) informationssikkerhedsmålene og de relevante tekniske foranstaltninger til sikring af minimumsstandarder for informationssikkerhed og et højt cybersikkerhedsniveau for behandling og kommunikation af oplysninger i det decentrale IT-system
 - (d) minimumsmålene for tilgængelighed og mulige tilknyttede tekniske krav for de tjenester, der ydes gennem det decentrale IT-system
2. De i denne artikels stk. 1 nævnte gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 16.
3. Gennemførelsesretsakterne om oprettelse af det decentrale IT-system for de retsakter, der er opført i bilag 2, punkt 3 og 4, og de retsakter, der er opført i bilag 2, punkt 2, 6 og 10, vedtages senest [to år efter ikrafttrædelsen].
4. Gennemførelsesretsakterne om oprettelse af det decentrale IT-system for de retsakter, der er opført i bilag 1, punkt 1, 8 og 9, og de retsakter, der er opført i bilag 2, punkt 11, vedtages senest [tre år efter ikrafttrædelsen].
5. Gennemførelsesretsakterne om oprettelse af det decentrale IT-system for de retsakter, der er opført i bilag 1, punkt 6, 10, 11, og, og de retsakter, der er opført i bilag 2, punkt 3, 4, 5 og 9, vedtages senest [fem år efter ikrafttrædelsen].
6. Gennemførelsesretsakterne om oprettelse af det decentrale IT-system for de retsakter, der er opført i bilag 1, punkt 2, 5, 7 og 12, og de retsakter, der er opført i bilag 2, punkt 1, 7 og 8, vedtages senest [seks år efter ikrafttrædelsen].

Artikel 13

Referencegennemførelsessoftware

1. Kommissionen er ansvarlig for skabelsen, vedligeholdelsen og udviklingen af referencegennemførelsessoftware, som medlemsstaterne kan vælge at anvende som deres back-end-system i stedet for et nationalt IT-system. Skabelse, vedligeholdelse og udvikling af referencegennemførelsessoftwarens finansieres over Unionens almindelige budget.
2. Kommissionen leverer, vedligeholder og supporterer gratis referencegennemførelsessoftwarens.

Artikel 14

Omkostninger i forbindelse med det decentrale IT-system, den europæiske elektroniske adgangsportaler og nationale IT-portaler

1. Hver medlemsstat bærer omkostningerne i forbindelse med installation, drift og vedligeholdelse af det decentrale IT-systems adgangspunkter, der er beliggende på deres område.
2. Hver medlemsstat bærer omkostningerne i forbindelse med oprettelse og tilpasning af sine nationale IT-systemer for at gøre dem interoperable med adgangspunkterne og bærer omkostningerne i forbindelse med forvaltning, drift og vedligeholdelse af disse systemer.
3. Medlemsstaterne har mulighed for at ansøge om tilskud til de i stk. 1 og 2 omhandlede aktiviteter under de relevante finansielle EU-programmer.
4. Unionens agenturer og organer bærer omkostningerne i forbindelse med installation, drift og vedligeholdelse af de komponenter i det decentrale IT-system, som de har ansvaret for.
5. EU-agenturer og -organer bærer omkostningerne i forbindelse med oprettelse og tilpasning af deres sagsstyringssystemer for at gøre dem interoperable med adgangspunkterne og bærer omkostningerne i forbindelse med forvaltning, drift og vedligeholdelse af disse systemer.
6. Kommissionen bærer alle omkostningerne i forbindelse med den europæiske elektroniske adgangsportaler.

Artikel 15

Beskyttelse af fremsendte oplysninger

1. Den kompetente myndighed betragtes som dataansvarlig som omhandlet i forordning (EU) 2016/679, forordning (EU) 2018/1725 eller direktiv (EU) 2016/680 for så vidt angår behandling af personoplysninger, der sendes eller modtages via det decentrale IT-system.
2. Kommissionen betragtes som dataansvarlig som defineret i forordning (EU) 2018/1725 for så vidt angår den behandling af personoplysninger, der foretages af den europæiske elektroniske adgangsportaler.
3. De kompetente myndigheder sikrer, at oplysninger, der fremsendes i forbindelse med grænseoverskridende retssager til en anden kompetent myndighed, og som anses for at være fortrolige i den medlemsstat, hvorfra oplysningerne fremsendes, forbliver fortrolige i overensstemmelse med national ret i den medlemsstat, som oplysningerne fremsendes til.

Artikel 16
Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011².
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 17
Overvågning og evaluering

1. Hvert femte år efter datoen for anvendelse af artikel 25 foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning og fremlægger for Europa-Parlamentet og Rådet en rapport understøttet af oplysninger fra medlemsstaterne indsamlet af Kommissionen.
2. Fra den [...] 2025 giver medlemsstaterne, medmindre en tilsvarende meddelelsesprocedure i henhold til andre EU-retsakter finder anvendelse, hvert år Kommissionen følgende relevante oplysninger for evalueringen af, hvordan denne forordning fungerer og anvendes:
 - (a) oplysninger om afholdte omkostninger i henhold til artikel 14, stk. 2, i denne forordning
 - (b) oplysninger om varigheden af retssager i første instans fra den kompetente myndigheds modtagelse af anmodningen til datoen for afgørelsen i henhold til de retsakter, der er opført i bilag 1, punkt 3, 4 og 8, og bilag 2.
3. Hver medlemsstat udpeger en eller flere kompetente myndigheder, der hvert år giver Kommissionen følgende oplysninger om:
 - (a) antallet af sager behandlet af den pågældende myndighed, hvor kommunikationen fandt sted ved andre midler end gennem det decentrale IT-system i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2
 - (b) antallet af retsmøder afholdt af den pågældende myndighed, hvor videokonference eller anden fjernkommunikationsteknologi blev anvendt i forbindelse med mundtlige retsmøder i overensstemmelse med artikel 7 og artikel 8.
4. Referencegennemførelsessoftwaren og, hvis det forefindes, det nationale back-end-system indsamler programmeringsmæssigt de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, litra a), og fremsender dem hvert år til Kommissionen.

Artikel 18
Oplysninger, som skal meddeles Kommissionen

5. Medlemsstaterne giver senest [*seks måneder efter ikrafttrædelsen*] Kommissionen følgende oplysninger med henblik på at stille dem til rådighed via den europæiske e-justiceportal:

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- (a) nærmere oplysninger om nationale IT-portaler, hvis det er relevant
- (b) en beskrivelse af de nationale love og procedurer, der gælder for videokonference
- (c) oplysninger om afgifter i grænseoverskridende sager
- (d) nærmere oplysninger om de elektroniske betalingsmetoder, der kan anvendes til betaling af afgifter i grænseoverskridende sager.

Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen eventuelle ændringer af disse oplysninger.

6. Medlemsstaterne kan meddele Kommissionen, hvis de er i stand til at drive det decentrale IT-system tidligere end krævet ved denne forordning. Kommissionen gør sådanne oplysninger tilgængelige elektronisk, navnlig gennem den europæiske e-justiceportal.

KAPITEL VII

ÆNDRINGER AF RETSAKTER VEDRØRENDE CIVIL- OG HANDELSRETTLIGT SAMARBEJDE

Artikel 19

Ændringer af forordning (EF) nr. 1896/2006³

I forordning (EF) nr. 1896/2006 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 7, stk. 5, affattes således:

"5. Anmodningen indgives i papirform, ved anvendelse af elektroniske kommunikationsmidler som omhandlet i artikel 5 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]* eller ved anvendelse af ethvert andet kommunikationsmiddel, herunder elektroniske midler, som accepteres af udstedelsesstaten, og som er til rådighed for den udstedende ret."

2) Artikel 7, stk. 6, første afsnit, affattes således:

"6. Anmodningen skal være underskrevet af fordringshaveren eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant. Når anmodningen indgives elektronisk, jf. stk. 5, underskrives den i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]*. Denne elektroniske signatur skal anerkendes i udstedelsesstaten, uden at der må stilles yderligere krav.

3) I artikel 16 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 4 affattes således:

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1896/2006 af 12. december 2006 om indførelse af en europæisk betalingspåkravsprocedure (EUT L 399 af 30.12.2006, s. 1).

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

"4. Indsigelsen indgives i papirform, ved anvendelse af elektroniske kommunikationsmidler som omhandlet i artikel 5 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]* eller ved anvendelse af ethvert andet kommunikationsmiddel, herunder elektroniske midler, som accepteres af udstedelsesstaten, og som er til rådighed for den udstedende ret."

b) Stk. 5, første afsnit, affattes således:

"5. Indsigelsen skal være underskrevet af skyldneren eller, hvis det er relevant, dennes repræsentant. Når anmodningen indgives elektronisk, jf. stk. 5 i denne artikel, underskrives den i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]*. Denne elektroniske signatur skal anerkendes i udstedelsesstaten, uden at der må stilles yderligere krav.

Artikel 20

Ændringer af forordning (EF) nr. 861/2007⁴

I forordning (EF) nr. 861/2007 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

"1. Fordringshaveren indleder den europæiske småkravsprocedure ved at udfylde anmodningsformular A, jf. bilag I til denne forordning, og indgive den til den kompetente ret direkte, pr. brev, ved anvendelse af elektroniske kommunikationsmidler som omhandlet i artikel 5 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]* eller ved anvendelse af ethvert andet kommunikationsmiddel som f.eks. fax eller e-mail, der accepteres af den medlemsstat, hvor proceduren indledes. Anmodningsformularen skal omfatte en beskrivelse af beviserne til støtte for kravet og vedlægges, hvis det er hensigtsmæssigt, eventuel relevant dokumentation."

2) Artikel 15a, stk. 2, affattes således:

"2. Medlemsstaterne sikrer, at parterne kan foretage elektronisk betaling af retsafgifter ved hjælp af fjernbetalingsmetoder, der giver parterne mulighed for også at foretage betalingen fra en anden medlemsstat end den, hvor retten er beliggende, i overensstemmelse med artikel 11 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]*.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 861/2007 af 11. juli 2007 om indførelse af en europæisk småkravsprocedure (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 1).

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

Artikel 21
Ændringer af forordning (EU) nr. 655/2014⁵

I forordning (EU) nr. 655/2014 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 8, stk. 4, affattes således:

"4. Til fremsendelse af anmodningen og dokumentationen kan benyttes alle former for kommunikationsmidler, også elektroniske, som accepteres efter de processuelle regler i den medlemsstat, hvor anmodningen indgives, eller elektroniske kommunikationsmidler som omhandlet i artikel 5 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]*."

2) Artikel 17, stk. 5, affattes således:

"5. Afgørelsen vedrørende anmodningen meddeles kreditor efter proceduren i den udstedende medlemsstats lovgivning for tilsvarende nationale kendelser eller ved anvendelse af elektroniske kommunikationsmidler som omhandlet i artikel 5 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]*."

3) Artikel 29 affattes således:

"Artikel 29

Fremsendelse af dokumenter

1. Når det i denne forordning er foreskrevet, at dokumenter fremsendes i overensstemmelse med denne artikel, sker denne fremsendelse i overensstemmelse med forordning (EU) .../... [*denne forordning*]* for så vidt angår kommunikation mellem myndighederne eller på enhver hensigtsmæssig måde, forudsat at indholdet af det modtagne dokument er en tro gengivelse af det fremsendte dokument, og at alle angivelser indeholdt i dokumentet er let læselige."

2. Den ret eller myndighed, der har modtaget dokumenter i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, sender senest inden ophøret af arbejdsdagen efter modtagelsen:

a) den myndighed, der fremsendte dokumenterne, et modtagelsesbevis i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]* eller

b) den kreditor eller bank, der fremsendte dokumenterne, på den hurtigst mulige måde et modtagelsesbevis.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 655/2014 af 15. maj 2014 om indførelse af en procedure for en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender med henblik på at lette grænseoverskridende gældsinddrivelse på det civil- og handelsretlige område (EUT L 189 af 27.6.2014, s. 59).

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

Den ret eller myndighed, der har modtaget dokumenter i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, anvender den standardformular, der er udarbejdet i medfør af gennemførelsesretsakter vedtaget efter rådgivningsproceduren i artikel 52, stk. 2."

4) I artikel 36 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Anmodning om et retsmiddel i henhold til artikel 33, 34 eller 35 fremsættes ved anvendelse af den retsmiddelformular, der er udarbejdet i medfør af gennemførelsesretsakter vedtaget efter rådgivningsproceduren i artikel 52, stk. 2.

Anmodningen kan fremsættes på et hvilket som helst tidspunkt og kan indgives:

a) ved hjælp af alle former for kommunikationsmidler, også elektroniske midler, som accepteres efter de processuelle regler i den medlemsstat, hvor anmodningen indgives

b) ved hjælp af elektroniske kommunikationsmidler som omhandlet i artikel 5 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]*."

b) Stk. 3 affattes således:

"3. Medmindre anmodningen er indgivet af debitor i henhold til artikel 34, stk. 1, litra a), eller i henhold til artikel 35, stk. 3, træffes afgørelsen om anmodningen, når begge parter har haft lejlighed til at udtale sig, herunder ved hjælp af den kommunikationsteknologi, der er til rådighed og accepteret i henhold til national lovgivning i hver af de involverede medlemsstater eller i henhold til forordning (EU) .../... [*denne forordning*]*."

Artikel 22

Ændringer af forordning (EU) nr. 848/2015⁶

I forordning (EU) nr. 848/2015 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 42, stk. 3, første punktum, affattes således: "Det samarbejde, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, gennemføres i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]*."

2) Artikel 53 affattes således:

"Artikel 53

Ret til at anmelde fordringer

Enhver udenlandsk kreditor kan anmelde fordringer i forbindelse med insolvensbehandlingen ved brug af ethvert kommunikationsmiddel, som tillades anvendt ifølge lovgivningen i den

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/848 af 20. maj 2015 om insolvensbehandling (EUT L 141 af 5.6.2015, s. 19).

medlemsstat, hvor insolvensbehandlingen er indledt, eller ved brug af elektroniske kommunikationsmidler som omhandlet i artikel 5 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]*.

Der er ikke pligt til at lade sig bistå af en advokat alene for at anmelde fordringer."

3) Artikel 57, stk. 3, første punktum, affattes således:

"Det samarbejde, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, gennemføres i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]*."

KAPITEL VIII

ÆNDRINGER AF RETSAKTER VEDRØRENDE STRAFFERETLIGT SAMARBEJDE

Artikel 23

Ændringer til forordning (EU) 2018/1805⁷

I forordning (EU) 2018/1805 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 4, stk. 1, affattes således:

"1. En afgørelse om indefrysning fremsendes ved hjælp af en indefrysningssattest. Udstedelsesmyndigheden fremsender indefrysningssattesten som omhandlet i artikel 6 i denne forordning direkte til fuldbyrdelsesmyndigheden eller i givet fald til den i artikel 24, stk. 2, i denne forordning omhandlede centrale myndighed i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]*."

2) Artikel 7, stk. 2, affattes således:

"2. Fuldbyrdelsesmyndigheden aflægger rapport til udstedelsesmyndigheden om fuldbyrdelsen af afgørelsen om indefrysning, herunder en beskrivelse af de indefrosne formuegoder og, hvis det er til rådighed, et overslag over deres værdi. En sådan rapportering foretages i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]* uden unødigt forsinkelse, så snart fuldbyrdelsesmyndigheden er blevet underrettet om, at afgørelsen om indefrysning er blevet fuldbyrdet."

3) Artikel 8, stk. 3, affattes således:

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1805 af 14. november 2018 om gensidig anerkendelse af afgørelser om indefrysning og afgørelser om konfiskation (EUT L 303 af 28.11.2018, s. 1).

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

"3. Enhver afgørelse om ikke at anerkende eller fuldbyrde afgørelsen om indefrysning træffes straks og meddeles omgående udstedelsesmyndigheden i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]*."

4) Artikel 9, stk. 4, affattes således:

"4. Fuldbyrdelesmyndigheden meddeler straks og i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]* udstedelsesmyndigheden afgørelsen om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen om indefrysning."

5) Artikel 10, stk. 2 og 3, affattes således:

"2. Fuldbyrdelesmyndigheden aflægger omgående og i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]* rapport til udstedelsesmyndigheden om udsættelsen af fuldbyrdelsen af afgørelsen om indefrysning med nærmere angivelse af grundene til udsættelsen og om muligt udsættelsens forventede varighed."

"3. Så snart grundene til udsættelse ikke længere er til stede, træffer fuldbyrdelsesmyndigheden omgående de nødvendige foranstaltninger for at fuldbyrde afgørelsen om indefrysning og underretter udstedelsesmyndigheden herom i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]*."

6) Artikel 12, stk. 2, affattes således:

"2. Fuldbyrdelesmyndigheden kan under hensyntagen til sagens omstændigheder rette en begrundet anmodning til udstedelsesmyndigheden om at begrænse det tidsrum, i hvilket formuegoderne skal være indefrosset. En sådan anmodning fremsendes sammen med eventuelle supplerende relevante oplysninger i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]*. Ved behandlingen af en sådan anmodning tager udstedelsesmyndigheden alle interesser i betragtning, herunder fuldbyrdelsesmyndighedens. Udstedelsesmyndigheden svarer på anmodningen snarest muligt. Hvis udstedelsesmyndigheden ikke er indforstået med begrænsningen, underretter den fuldbyrdelsesmyndigheden om begrundelsen herfor. I sådanne tilfælde forbliver formuegoderne indefrosset i overensstemmelse med denne artikels stk. 1. Hvis udstedelsesmyndigheden ikke svarer senest seks uger fra modtagelsen af anmodningen, er fuldbyrdelsesmyndigheden ikke længere forpligtet til at fuldbyrde afgørelsen om indefrysning.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

7) Artikel 14, stk. 1, affattes således:

"1. En afgørelse om konfiskation fremsendes ved hjælp af en konfiskationsattest. Udstedelsesmyndigheden fremsender konfiskationsattesten som omhandlet i artikel 17 i denne forordning direkte til fuldbyrdelsesmyndigheden eller i givet fald til den i artikel 24, stk. 2, i denne forordning omhandlede centrale myndighed i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]*."

8) I artikel 16, stk. 3, affattes indledningen således:

"Udstedelsesmyndigheden underretter omgående fuldbyrdelsesmyndigheden i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]*, hvis: (...)"

9) Artikel 18, stk. 6, affattes således:

"6. Så snart fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation er afsluttet, underretter fuldbyrdelsesmyndigheden i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]* udstedelsesmyndigheden om resultaterne af fuldbyrdelsen.

10) Artikel 19, stk. 3, affattes således:

"3. Enhver afgørelse om ikke at anerkende eller fuldbyrde afgørelsen om konfiskation træffes straks og meddeles omgående udstedelsesmyndigheden i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]*."

11) Artikel 20, stk. 2, affattes således:

"2. Fuldbyrdelsesmyndigheden underretter straks og i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]* udstedelsesmyndigheden sin afgørelse om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelsen om konfiskation."

12) Artikel 21, stk. 3, affattes således:

"3. Fuldbyrdelsesmyndigheden aflægger straks og i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]* rapport til udstedelsesmyndigheden om udsættelsen af fuldbyrdelsen af afgørelsen om konfiskation med nærmere angivelse af grundene til udsættelsen og om muligt udsættelsens forventede varighed."

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

13) Artikel 21, stk. 4, affattes således:

"4. Så snart grundene til udsættelse ikke længere er til stede, træffer fuldbyrdelsesmyndigheden straks de nødvendige foranstaltninger for at fuldbyrde afgørelsen om konfiskation og underretter udstedelsesmyndigheden herom i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]*."

14) Artikel 27, stk. 2 og 3, affattes således:

"2. Udstedelsesmyndigheden underretter omgående fuldbyrdelsesmyndigheden i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]* om tilbagekaldelse af en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation og om enhver afgørelse eller foranstaltning, der medfører, at en afgørelse om indefrysning eller en afgørelse om konfiskation trækkes tilbage."

"3. Fuldbyrdelsesmyndigheden afbryder fuldbyrdelsen af afgørelsen om indefrysning eller afgørelsen om konfiskation, i det omfang fuldbyrdelsen endnu ikke er afsluttet, så snart den er blevet underrettet af udstedelsesmyndigheden i overensstemmelse med stk. 2 i denne artikel. Fuldbyrdelsesmyndigheden sender uden unødigt forsinkelse og i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]* en bekræftelse på afbrydelsen til udstedelsesstaten."

15) Artikel 31, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

"Høringen eller i det mindste resultatet heraf skal registreres i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EU) .../... [*denne forordning*]*."

KAPITEL IX AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 24 Overgangsbestemmelser

1. Medlemsstaterne påbegynder anvendelsen af det i artikel 3, stk. 1, og artikel 5, stk. 1 og 2, omhandlede decentrale IT-system fra den første dag i den måned, der følger efter perioden på to år efter vedtagelsen af den i artikel 12, stk. 3, omhandlede gennemførelsesretsakt.

* Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (COM(2021) 759).

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) [...] om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde (EUT L ...).

De anvender dette decentrale IT-system til procedurer, der indføres fra den dato, der er nævnt i første afsnit.

2. Medlemsstaterne påbegynder anvendelsen af det i artikel 3, stk. 1, og artikel 5, stk. 1 og 2, omhandlede decentrale IT-system fra den første dag i den måned, der følger efter perioden på to år efter vedtagelsen af den i artikel 12, stk. 4, omhandlede gennemførelsesretsakt.

De anvender dette decentrale IT-system til procedurer, der indføres fra den dato, der er nævnt i første afsnit.

3. Medlemsstaterne påbegynder anvendelsen af det i artikel 3, stk. 1, og artikel 5, stk. 1 og 2, omhandlede decentrale IT-system fra den første dag i den måned, der følger efter perioden på to år efter vedtagelsen af den i artikel 12, stk. 5, omhandlede gennemførelsesretsakt.

De anvender dette decentrale IT-system til procedurer, der indføres fra den dato, der er nævnt i første afsnit.

4. Medlemsstaterne påbegynder anvendelsen af det i artikel 3, stk. 1, og artikel 5, stk. 1 og 2, omhandlede decentrale IT-system fra den første dag i den måned, der følger efter perioden på to år efter vedtagelsen af den i artikel 12, stk. 6, omhandlede gennemførelsesretsakt.

De anvender dette decentrale IT-system til procedurer, der indføres fra den dato, der er nævnt i første afsnit.

Artikel 25

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra [den første dag i den måned, der følger efter en periode på to år efter ikrafttrædelsesdatoen].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

Indholdsfortegnelse

1.	BAGGRUND FOR FORSLAGET	1
2.	RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET	5
3.	RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER	7
4.	VIRKNINGER FOR BUDGETTET	13
5.	ANDRE FORHOLD	14
1.	FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME	45
1.1.	Forslagets/initiativets betegnelse	45
1.2.	Berørt(e) politikområde(r).....	45
1.3.	Forslaget/initiativet vedrører:.....	45
1.4.	Mål	45
1.4.1.	Generelt/generelle mål	45
1.4.2.	Specifikt/specifikke mål.....	45
1.4.3.	Forventede resultater og virkninger	46
1.4.4.	Resultatindikatorer	46
1.5.	Forslagets/initiativets begrundelse	47
1.5.1.	Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet.....	47
1.5.2.	Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet) Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis	48
1.5.3.	Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art	48
1.5.4.	Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter	49
1.5.5.	Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling	49
1.6.	Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger	49
1.7.	Planlagt(e) forvaltningsmetode(r)	50
2.	FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER	51
2.1	Bestemmelser om overvågning og rapportering	51
2.2.	Forvaltnings- og kontrolsystem(er).....	51
2.2.1.	Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), etalingsvilkår og kontrolstrategi.....	51

2.2.2.	Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem	51
2.2.3.	Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)	52
2.3.	Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder	52
3.	FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER.....	53
3.1.	Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet	53
3.2.	Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne	54
3.2.1.	Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne	54
3.2.2.	Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger	56
3.2.3.	Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne	58
3.2.4.	Anslået behov for menneskelige ressourcer	60
3.2.5.	Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme	61
3.2.6.	Bidrag fra tredjemand	61
3.3.	Anslåede virkninger for indtægterne	62

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORSLAGETS/INITIATIVETS RAMME

1.1. Forslagets/initiativets betegnelse

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) om digitalisering af retligt samarbejde og adgang til domstolsprøvelse i grænseoverskridende civil-, handels- og strafferetlige sager og om ændring af visse retsakter inden for retligt samarbejde

1.2. Berørt(e) politikområde(r)

Udgiftsområde 1: Det indre marked, innovation og det digitale område:
Politikklynge: Europæiske strategiske investeringer

1.3. Forslaget/initiativet vedrører:

en ny foranstaltning

en ny foranstaltning som opfølgning på et pilotprojekt/en forberedende foranstaltning⁵⁶

en forlængelse af en eksisterende foranstaltning

en sammenlægning eller omlægning af en eller flere foranstaltninger til en ny/anden foranstaltning

1.4. Mål

1.4.1. Generelt/generelle mål

De generelle mål med dette initiativ er at:

— forbedre effektiviteten af EU's grænseoverskridende retlige samarbejde på det civil-, handels- og strafferetlige område

— bidrage til at lette adgangen til domstolsprøvelse ved at fjerne eksisterende hindringer og ineffektivitet.

Disse generelle mål stemmer direkte overens med bestræbelserne på at fremme den digitale omstilling af retsvæsenet, der er omhandlet i forordning (EU) 2021/694⁵⁷ ("programmet"), navnlig som anført i betragtning 47 og 52 og under specifikt mål 5 i bilaget hertil.

1.4.2. Specifikt/specifikke mål

Specifikt mål nr. 1

Initiativet har til formål at forbedre effektiviteten af EU's grænseoverskridende retlige samarbejde på det civil-, handels- og strafferetlige område ved at tillade anvendelse af en digital kommunikationskanal mellem kompetente myndigheder.

Specifikt mål nr. 2

⁵⁶ Jf. finansforordningens artikel 58, stk. 2, litra a) hhv. b).

⁵⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/694 af 29. april 2021 om programmet for et digitalt Europa og om ophævelse af afgørelse (EU) 2015/2240. (EUT L 166 af 11.5.2021, s. 1).

I forbindelse med EU's grænseoverskridende interaktion har initiativet til formål at tackle de nuværende hindringer og bidrage til at lette adgangen til domstolsprøvelse. Dette opnås ved at forpligte medlemsstaterne til at acceptere og anerkende elektroniske fremsendelser fra borgere og virksomheder, indføre muligheder for elektronisk betaling af afgifter og give parterne mulighed for at deltage i retssager ved anvendelse af fjernkommunikationsteknologi (videokonference).

1.4.3. *Forventede resultater og virkninger*

Angiv, hvilke virkninger forslaget/initiativet forventes at få for modtagerne/målgruppen.

Initiativets forventede resultater og virkninger for målgrupperne:

- Øget effektivitet og modstandsdygtighed hos de nationale kompetente myndigheder, der deltager i procedurer for grænseoverskridende retligt samarbejde
- Tids- og omkostningsbesparelser for borgere, virksomheder, retsvæsenets aktører, domstole og andre kompetente myndigheder
- Reduceret administrativ byrde for domstole og andre kompetente myndigheder i forbindelse med behandling af grænseoverskridende sager
- Potentiale for en mærkbar stigning i anvendelsen af de eksisterende grænseoverskridende EU-instrumenter, navnlig på det civilretlige område, da de midler, der kan anvendes i kommunikationen mellem borgere, retlige repræsentanter og virksomheder og de nationale kompetente myndigheder, er blevet lettere at anvende.
- Positive sociale virkninger for adgangen til domstolsprøvelse i betragtning af muligheden for at indgive krav, anmodninger og andre dokumenter elektronisk og for at afholde fjernafhøringer
- Positive økonomiske virkninger set i lyset af effektivitetsgevinster i form af reducerede administrative byrder, porto- og logistikomkostninger
- Positive miljøvirkninger, hovedsagelig som følge af reduceret brug af papir, printervarer, mindre behov for at rejse og mindre afhængighed af traditionelle logistiske midler til transport af dokumenter.

1.4.4. *Resultatindikatorer*

Angiv indikatorerne til overvågning af fremskridt og resultater.

Indikator nr. 1 (specifikt mål nr. 1)

Antal elektroniske udvekslinger, der finder sted gennem det decentrale IT-system oprettet ved forordningen. Denne indikator skal:

- etableres inden for rammerne af en eller flere procedurer for retligt samarbejde i henhold til EU-retten (f.eks. den europæiske arrestordre)
- måles i forhold til det antal udvekslinger, der finder sted via traditionelle (eksisterende) kommunikationsmidler. Der vil blive foretaget en nøje sammenligning i den af medlemsstaterne foreslåede kontrolgruppe af kompetente myndigheder
- overvåges på årsbasis, begyndende tidligst et år efter påbegyndelsen af digitale udvekslinger inden for rammerne af den eller de overvågede procedurer og i mindst fem år.

Indikator nr. 2 (specifikt mål nr. 2)

Antal elektroniske krav, anmodninger og indsendelser sendt og modtaget via det decentrale IT-system oprettet ved forordningen. Denne indikator skal:

— etableres inden for rammerne af en eller flere procedurer for retligt samarbejde i henhold til EU-retten, hvor enkeltpersoner og virksomheder har mulighed for at fremsætte krav over for en kompetent national myndighed (f.eks. den europæiske småkravsprocedure)

— måles i forhold til det antal krav, der indgives via traditionelle (eksisterende) kommunikationsmidler. Der vil blive foretaget en nøje sammenligning i den af medlemsstaterne foreslåede kontrolgruppe af kompetente myndigheder

— overvåges på årsbasis, begyndende tidligst et år efter det tidspunkt, hvor forpligtelsen til at acceptere elektroniske fremsendelser træder i kraft, inden for rammerne af den eller de overvågede procedurer og i mindst fem år.

1.5. Forslagets/initiativets begrundelse

1.5.1. Behov, der skal opfyldes på kort eller lang sigt, herunder en detaljeret tidsplan for iværksættelsen af initiativet

Dette initiativ vil blive gennemført trinvist. Når denne forordning er trådt i kraft, påbegyndes arbejdet med vedtagelsen af en gennemførelsesretsakt, der fastlægger de tekniske betingelser for digitalisering af den første prioriterede pakke af instrumenter til retligt samarbejde inden for forordningens anvendelsesområde, efterfulgt af teknisk gennemførelse. Samtidig vil arbejdet med gennemførelsesretsakten for den næste pakke af prioriterede instrumenter pågå parallelt. Det er planen, at der i de enkelte pakker skal være fokus på digitaliseringen af 6-10 retsakter med det formål at fuldføre digitaliseringen af alle de pågældende retsakter på det civil-, handelsretlige og strafferetlige område inden 2029:

En foreløbig tidsplan for gennemførelsen kan illustreres som følger:

— 2022: Vedtagelse af forordningen

— 2023: Vedtagelse af en gennemførelsesretsakt, der definerer digitaliseringsaspekter af instrumenterne i pakke 1

— 2024-2025: Teknisk gennemførelse af det decentrale IT-system for så vidt angår instrumenterne i pakke 1

— 2025: Vedtagelse af en gennemførelsesretsakt, der definerer digitaliseringsaspekter af instrumenterne i pakke 2

— 2026-2027: Teknisk gennemførelse af det decentrale IT-system for så vidt angår instrumenterne i pakke 2

— 2027: Vedtagelse af en gennemførelsesretsakt, der definerer digitaliseringsaspekter af instrumenterne i pakke 3

— 2027-2028: Teknisk gennemførelse af det decentrale IT-system for så vidt angår instrumenterne i pakke 3

— 2028: Vedtagelse af en gennemførelsesretsakt, der definerer digitaliseringsaspekter af instrumenterne i pakke 4

— 2028-2029: Teknisk gennemførelse af det decentrale IT-system for så vidt angår instrumenterne i pakke 4

Der vil imidlertid være behov for yderligere gennemførelsesaktiviteter efter 2029 for at sikre løbende koordinering, teknisk forvaltning, vedligeholdelse, support og overvågningsaktiviteter.

Alle foranstaltninger efter 2027 vil være betinget af, at der er bevillinger til rådighed i den næste flerårige finansielle ramme (FFR), og foregriber ikke Kommissionens fremtidige forslag til FFR efter 2027.

- 1.5.2. *Merværdien ved et EU-tiltag (f.eks. som følge af koordineringsfordele, retssikkerhed, større effekt eller komplementaritet) Ved "merværdien ved et EU-tiltag" forstås her merværdien af EU's intervention i forhold til den værdi, som medlemsstaterne ville have skabt enkeltvis*

Begrundelse for en indsats på EU-plan (forudgående)

Initiativet har til formål at forbedre effektiviteten og modstandsdygtigheden af det grænseoverskridende retlige samarbejde og adgangen til domstolsprøvelse for så vidt angår EU's instrumenter til retligt samarbejde ved at indføre holistiske digitaliseringsbestemmelser. Selv om der, som det fremgår af konsekvensanalysen⁵⁸, findes nogle tidligere gode pilotprojekter, kan initiativernes mål og målsætninger ikke opfyldes på grundlag af frivilligt samarbejde. Dette skyldes også, at der er juridisk usikkerhed (f.eks. med hensyn til anerkendelse af elektroniske dokumenter, underskrifter og segl), som ikke kan overvindes uden koordinerede lovgivningsmæssige tiltag, der kun kan gennemføres på EU-plan.

Forventet merværdi på EU-plan (efterfølgende)

Initiativet vil bidrage til et mere effektivt og modstandsdygtigt grænseoverskridende retligt samarbejde i EU og lette adgangen til domstolsprøvelse og potentielt føre til øget anvendelse af den relevante EU-ret. For yderligere oplysninger om den forventede positive merværdi henvises til de virkninger, der er beskrevet ovenfor.

- 1.5.3. *Erfaringer fra tidligere foranstaltninger af lignende art*

Initiativet bygger på de erfaringer, der er gjort i forbindelse med de forskellige pilotanvendelser på frivillig basis i forbindelse med udviklingen af e-CODEX-systemet⁵⁹.

Det bygger også på de senere erfaringer med forordningen om forkyndelse af dokumenter⁶⁰ og forordningen om bevisoptagelse⁶¹ (omarbejdning), hvor en række aspekter vedrørende obligatorisk anvendelse af et decentralt IT-system til digital grænseoverskridende kommunikation blev indført for første gang.

⁵⁸ SWD(2021) 392.

⁵⁹ <https://www.e-codex.eu/>

⁶⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1784 af 25. november 2020 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager (forkyndelse af dokumenter) (EUT L 405 af 2.12.2020, s. 40).

⁶¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/1783 af 25. november 2020 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område (bevisoptagelse) (omarbejdning) (EUT L 405 af 2.12.2020, s. 1).

1.5.4. *Forenelighed med den flerårige finansielle ramme og mulige synergivirkninger med andre relevante instrumenter*

Dette initiativ er en opfølgning af Kommissionens meddelelse om digitalisering af retsvæsenet i Den Europæiske Union, der blev vedtaget den 2. december 2020⁶².

Det skaber synergier med:

— Forslaget til forordning om et IT-system til grænseoverskridende kommunikation i civil- og strafferetlige sager (e-CODEX)⁶³, da den planlagte elektroniske udveksling og det underliggende decentrale IT-system vil være baseret på e-CODEX som den tekniske løsning for sikker og interoperabel grænseoverskridende kommunikation.

— Forordning (EU) nr. 910/2014⁶⁴ ("e-IDAS-forordningen"), da dette initiativ indfører brugen af kvalificerede tillidstjenester (kvalificerede elektroniske segl og signaturer) i forbindelse med elektronisk kommunikation via det decentrale IT-system.

1.5.5. *Vurdering af de forskellige finansieringsmuligheder, der er til rådighed, herunder muligheden for omfordeling*

Initiativet vil genbruge eDelivery-modulet fuldt ud og potentielt modulet om eID og tillidstjenester, der blev udviklet under programmet for Connecting Europe-faciliteten (CEF). Initiativet vil desuden genbruge den platform, der er udviklet i forbindelse med det digitale system til udveksling af elektronisk bevismateriale (eEDES). Selv om disse synergier udnyttes, vil der være behov for finansiering til digitaliseringen af kommunikation i forbindelse med procedurerne for grænseoverskridende retligt samarbejde, der i øjeblikket finder sted via traditionelle midler (nemlig papir). Gennemførelsen indledes med en forberedende analyse og afsluttes med udrulning af en løsning og operationalisering.

Medlemsstaterne vil kunne søge finansiering til etablering/forbedring af deres relevante nationale infrastruktur fra eksisterende EU-programmer — navnlig samhørighedsfondene og programmet for retlige anliggender⁶⁵.

1.6. Forslagets/initiativets varighed og finansielle virkninger

Begrænset varighed

- gældende fra [DD/MM]ÅÅÅÅ til [DD/MM]ÅÅÅÅ
- Finansielle virkninger fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for forpligtelsesbevillinger og fra ÅÅÅÅ til ÅÅÅÅ for betalingsbevillinger.

⁶² COM/2020/710 final.

⁶³ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et IT-system til grænseoverskridende kommunikation i civil- og strafferetlige sager (e-CODEX), og om ændring af forordning (EU) 2018/1726 (COM(2020) 712 final).

⁶⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 910/2014 af 23. juli 2014 om elektronisk identifikation og tillidstjenester til brug for elektroniske transaktioner på det indre marked og om ophævelse af direktiv 1999/93/EF (EUT L 257 af 28.8.2014, s. 73).

⁶⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/693 af 28. april 2021 om oprettelse af programmet for retlige anliggender og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1382/2013 (EUT L 156 af 5.5.2021, s. 21).

Ubegrænset varighed

- Iværksættelse med en indkøringsperiode fra 2022 til 2029⁶⁶,
- derefter gennemførelse i fuldt omfang.

1.7. Planlagt(e) forvaltningsmetode(r)⁶⁷

Direkte forvaltning ved Kommissionen

- i dens tjenestegrene, herunder ved dens personale i EU's delegationer
- i forvaltningsorganerne

Delt forvaltning i samarbejde med medlemsstaterne

Indirekte forvaltning ved at overlade budgetgennemførelsesopgaver til:

- tredjelande eller organer, som tredjelande har udpeget
- internationale organisationer og deres organer (angives nærmere)
- Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Investeringsfond
- de organer, der er omhandlet i finansforordningens artikel 70 og 71
- offentligretlige organer
- privatretlige organer, der har fået overdraget samfundsopgaver, forudsat at de stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- privatretlige organer, undergivet lovgivningen i en medlemsstat, som har fået overdraget gennemførelsen af et offentlig-privat partnerskab, og som stiller tilstrækkelige finansielle garantier
- personer, der har fået overdraget gennemførelsen af specifikke aktioner i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik i henhold til afsnit V i traktaten om Den Europæiske Union, og som er anført i den relevante basisretsakt.
- Hvis der angives flere forvaltningsmetoder, gives der en nærmere forklaring i afsnittet "Bemærkninger".

Bemærkninger

⁶⁶ Alle foranstaltninger efter 2027 vil være betinget af, at der er bevillinger til rådighed i den næste flerårige finansielle ramme (FFR), og foregriber ikke Kommissionens fremtidige forslag til FFR efter 2027.

⁶⁷ Forklaringer vedrørende forvaltningsmetoder og henvisninger til finansforordningen findes på webstedet <https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/DA/man/budgmanag/Pages/budgmanag.aspx>. BudgWeb:

2. FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

Bestemmelser om overvågning og rapportering

Angiv hyppighed og betingelser.

Forordningen vil blive revideret første gang fem år efter dens fulde anvendelse og derefter hvert femte år. Kommissionen rapporterer om resultaterne heraf til Europa-Parlamentet og Rådet.

2.1. Forvaltnings- og kontrolsystem(er)

2.1.1. *Begrundelse for den/de foreslåede forvaltningsmetode(r), finansieringsmekanisme(r), betalingsvilkår og kontrolstrategi*

Nærværende forordning berører ikke eksisterende forvaltningsmetode(r) og kontrolsystemer anvendt af Kommissionen.

Forordningen indfører bl.a. en digital kommunikationskanal mellem de kompetente nationale myndigheder for hele EU-lovgivningskorpuset på området for grænseoverskridende retligt samarbejde på det civil-, handels- og strafferetlige område.

Dette kræver udvikling af tekniske specifikationer og standarder, softwareudvikling og koordinering af de nationale myndigheders aktiviteter. I betragtning af den nuværende lave grad af digitalisering af kommunikation i grænseoverskridende sager i medlemsstaterne skal Kommissionen ifølge forordningen udvikle et softwareprodukt ("referencegennemførelse"). Desuden indeholder forordningen bestemmelser om udvikling af et adgangspunkt på EU-plan for borgere og virksomheder på den europæiske e-justiceportal.

For at kunne løse disse opgaver er det nødvendigt at afsætte tilstrækkelige ressourcer til Kommissionens tjenestegrene. De nødvendige ressourcer beløber sig til i alt 22 FTE'er for perioden til og med 2027, eksklusiv tjenesteydelser leveret af eksterne leverandører):

For 2022:

— 1 FTE til juridisk og politisk arbejde, herunder koordinering med de nationale kompetente myndigheder

— 1 FTE til IT-gennemførelsesaktiviteter (forretnings-, projekt- og kontraktforvaltning)

For perioden 2023-2027 (pr. år):

— 2 FTE'er til juridisk og politisk arbejde, herunder koordinering med de nationale kompetente myndigheder

— 2 FTE'er til IT-gennemførelsesaktiviteter (forretnings-, projekt- og kontraktforvaltning)

2.1.2. *Oplysninger om de konstaterede risici og det/de interne kontrolsystem(er), der etableres for at afbøde dem*

De vigtigste konstaterede risici vedrører:

a) tids- og omkostningsoverskridelser som følge af uforudsete IT-gennemførelsesproblemer vedrørende udviklingen af det decentrale IT-system og

navnlig den referencegennemførelsesløsning, som Kommissionen skal udvikle. Denne risiko er mindsket, da de centrale moduler, der kan anvendes til udvikling af det decentrale IT-system, allerede findes og er modne — nemlig e-CODEX-systemet (som selv er baseret på eDelivery-modulet) og det digitale system til udveksling af elektronisk bevismateriale.

Denne risiko vil blive imødegået ved at indføre standardiserede interne kontrolsystemer, navnlig projektstyringskontrol, der finder anvendelse på alle systemer udviklet af Kommissionen (dvs. forvaltningstilsyn, projekt- og risikostyring).

b) de respektive myndigheder i medlemsstaternes forsinkede gennemførelse og udrulning. Denne risiko vil blive mindsket ved at sikre, at gennemførelsesplanen er realistisk, og at der er enighed herom, på tidspunktet for udarbejdelsen af gennemførelsesretsakterne, regelmæssig opfølgning og teknisk støtte til de nationale myndigheder med ansvar for gennemførelsen.

- 2.1.3. *Vurdering af og begrundelse for kontrolforanstaltningernes omkostningseffektivitet (forholdet mellem kontrolomkostningerne og værdien af de forvaltede midler) samt vurdering af den forventede risiko for fejl (ved betaling og ved afslutning)*

Denne forordning påvirker ikke omkostningseffektiviteten af Kommissionens eksisterende kontrol.

2.2. **Foranstaltninger til forebyggelse af svig og uregelmæssigheder**

Angiv eksisterende eller påtænkte forebyggelses- og beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. fra strategien til bekæmpelse af svig.

De eksisterende foranstaltninger til forebyggelse af svig, der gælder for Kommissionen, vil dække de bevillinger, der er nødvendige i forbindelse med denne forordning.

3. FORSLAGETS/INITIATIVETS ANSLÅEDE FINANSIELLE VIRKNINGER

3.1. Berørt(e) udgiftsområde(r) i den flerårige finansielle ramme og udgiftspost(er) på budgettet

- Eksisterende budgetposter

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Type of Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB ⁶⁸	fra EFTA-lande ⁶⁹	fra kandidatlande ⁷⁰	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
1	02.04.05.01	IOB	NEJ	NEJ	NEJ	NEJ

- Nye budgetposter, som der anmodes om

I samme rækkefølge som udgiftsområderne i den flerårige finansielle ramme og budgetposterne.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Budgetpost	Type of Udgiftens art	Bidrag			
	Nummer	OB/IOB	fra EFTA-lande	fra kandidatlande	fra tredjelande	iht. finansforordningens artikel 21, stk. 2, litra b)
	[XX.YY.YY.YY]		JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ	JA/NEJ

⁶⁸ OB = opdelte bevillinger/IOB = ikke-opdelte bevillinger.

⁶⁹ EFTA: Den Europæiske Frihandelssammenslutning.

⁷⁰ Kandidatlande og, hvis det er relevant, potentielle kandidater på Vestbalkan.

3.2. Forslagets anslåede finansielle virkninger for bevillingerne

3.2.1. Sammenfatning af de anslåede virkninger for aktionsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af aktionsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af aktionsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	Nummer	1
--	--------	---

GD: JUST			Year 2022	Year 2023	Year 2024	Year 2025	Year 2026	År 2027	I ALT
•Aktionsbevillinger									
Budgetpost ⁷¹ 02.04.05.01	Forpligtelser	(1a)	0	1,700	4,000	1,500	4,000	4,000	15,200
	Betalinger	(2a)	0	1,700	4,000	1,500	4,000	4,000	15,200
Budgetpost	Forpligtelser	(1b)							
	Betalinger	(2b)							
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer ⁷²									
Budgetpost		(3)							
Bevillinger I ALT	Forpligtelser	=1a + 1b +3	0	1,700	4,000	1,500	4,000	4,000	15,200

⁷¹ Ifølge den officielle budgetkontoplan.

⁷² Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

til GD JUST⁷³	Betalinger	=2a+2b +3	0	1,700	4,000	1,500	4,000	4,000	15,200
---------------------------------	------------	--------------	---	-------	-------	-------	-------	-------	---------------

• Aktionsbevillinger I ALT	Forpligtelser	(4)	0	1,700	4,000	1,500	4,000	4,000	15,200
	Betalinger	(5)	0	1,700	4,000	1,500	4,000	4,000	15,200
• Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT		(6)							
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	=4+ 6	0	1,700	4,000	1,500	4,000	4,000	15,200
	Betalinger	=5+ 6	0	1,700	4,000	1,500	4,000	4,000	15,200

Hvis flere aktionsrelaterede udgiftsområder berøres af forslaget/initiativet, indsættes der et tilsvarende afsnit for hvert udgiftsområde

• Aktionsbevillinger I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)	Forpligtelser	(4)							
	Betalinger	(5)							
Administrationsbevillinger finansieret over bevillingsrammen for særprogrammer I ALT (alle aktionsrelaterede udgiftsområder)		(6)							
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-6 i den flerårige finansielle ramme (referencebeløb)	Forpligtelser	=4+ 6	0	1,700	4,000	1,500	4,000	4,000	15,200
	Betalinger	=5+ 6	0	1,700	4,000	1,500	4,000	4,000	15,200

⁷³ GD CNECT stiller bevillingerne til rådighed for GD JUST efter vedtagelsen af de relevante arbejdsprogrammer.

Udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme	7	"Administrationsudgifter"
--	----------	---------------------------

Dette afsnit skal udfyldes ved hjælp af de "administrative budgetoplysninger", der først skal indføres i [bilaget til finansieringsoversigten](#) (bilag V til de interne regler), som uploades til DECIDE med henblik på høring af andre tjenestegrene.

i mio. EUR (tre decimaler)

		Year 2022	Year 2023	Year 2024	Year 2025	Year 2026	Year 2027	I ALT
GD: JUST								
• Menneskelige ressourcer		0,304	0,608	0,608	0,608	0,608	0,608	3,344
• Andre administrationsudgifter		0,006	0,254	0,254	0,254	0,254	0,254	1,276
GD JUST I ALT	Bevillinger	0,310	0,862	0,862	0,862	0,862	0,862	4,620

Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme	(Forpligtelser i alt = betalinger i alt)	0,310	0,862	0,862	0,862	0,862	0,862	4,620
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

i mio. EUR (tre decimaler)

		Year 2022	Year 2023	Year 2024	Year 2025	Year 2026	Year 2027	I ALT
Bevillinger I ALT under UDGIFTSOMRÅDE 1-7 i den flerårige finansielle ramme	Forpligtelser	0,310	2,562	4,862	2,362	4,862	4,862	19,820
	Betalinger	0,310	2,562	4,862	2,362	4,862	4,862	19,820

3.2.2. Anslåede resultater finansieret med aktionsbevillinger

Forpligtelsesbevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

Der angives mål og resultater			Year 2022	Year 2023	Year 2024	Year 2025	Year 2026	Year 2027									
	Type 74	Gnsntl . omkostninger	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal	Omko stning er	Antal resul- tater i alt	Omkost- ninger i alt	
SPECIFIKKE MÅL nr. 1 OG 2 ⁷⁵																	
— Resultat	Antal digitaliserede procedurer for retligt samarbejde i EU							8	5,343					9	5,343	17	10,686
Subtotal for specifikke mål nr. 1 og 2								8	5,343					9	5,343	17	10,686
I ALT								8	5,343					9	5,343	17	10,686

⁷⁴ Resultater er de produkter og tjenesteydelser, der skal leveres (f.eks. antal finansierede studenterudvekslinger, antal km bygget vej osv.).

⁷⁵ Som beskrevet i punkt 1.4.2. "Specifikt/specifikke mål ..."

3.2.3. Sammenfatning af de anslåede virkninger for administrationsbevillingerne

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af administrationsbevillinger
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af administrationsbevillinger som anført herunder:

i mio. EUR (tre decimaler)

	Year 2022	Year 2023	Year 2024	Year 2025	År 2026	År 2027	I ALT
--	--------------	--------------	--------------	--------------	------------	------------	-------

HEADING 7 i den flerårige finansielle ramme							
Menneskelige ressourcer	0,304	0,608	0,608	0,608	0,608	0,608	3,344
Andre administrationsudgifter	0,006	0,254	0,254	0,254	0,254	0,254	1,276
Subtotal HEADING 7 i den flerårige finansielle ramme	0,310	0,862	0,862	0,862	0,862	0,862	4,620

Uden for UDGIFTSOMRÅDE 7⁷⁶ i den flerårige finansielle ramme							
Menneskelige ressourcer							

⁷⁶ Teknisk og/eller administrativ bistand og udgifter til støtte for gennemførelsen af EU's programmer og/eller aktioner (tidligere BA-poster), indirekte forskning, direkte forskning.

Andre udgifter Andre administrationsudgifter							
Subtotal uden for UDGIFTSOMRÅDE 7 i den flerårige finansielle ramme							

I ALT	0,310	0,862	0,862	0,862	0,862	0,862	4,620
--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Bevillingerne til menneskelige ressourcer og andre administrationsudgifter vil blive dækket ved hjælp af de bevillinger, der i forvejen er afsat til generaldirektoratets forvaltning af aktionen, og/eller ved intern omfordeling i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

3.2.4. Anslået behov for menneskelige ressourcer

- Forslaget/initiativet medfører ikke anvendelse af menneskelige ressourcer
- Forslaget/initiativet medfører anvendelse af menneskelige ressourcer som anført herunder:

Overslag angives i årsværk

	Year 2022	Year 2023	År 2024	År 2025	År 2026	År 2027
20 01 02 01 (i Kommissionens hovedsæde og repræsentationskontorer)	2	4	4	4	4	4
20 01 02 03 (i delegationerne)						
01 01 01 01 (indirekte forskning)						
01 01 01 11 (direkte forskning)						
Andre budgetposter (angiv nærmere)						
20 02 01 (KA, UNE, V under den "samlede bevillingsramme")						
20 02 03 (KA, LA, UNE, V og JED i delegationerne)						
XX 01 xx yy zz ⁷⁷	— i hovedsædet					
	— i delegationerne					
01 01 01 02 (KA, UNE, V — indirekte forskning)						
01 01 01 12 (KA, UNE, V – direkte forskning)						
Andre budgetposter (angiv nærmere)						
I ALT	2	4	4	4	4	4

XX angiver det berørte politikområde eller budgetafsnit.

Personalebehovet vil blive dækket ved hjælp af det personale, som generaldirektoratet allerede har afsat til aktionen, og/eller interne rokader i generaldirektoratet, eventuelt suppleret med yderligere bevillinger, som tildeles det ansvarlige generaldirektorat i forbindelse med den årlige tildelingsprocedure under hensyntagen til de budgetmæssige begrænsninger.

Opgavebeskrivelse:

Tjenestemænd og midlertidigt ansatte	<p>2 juridiske/politiske medarbejdere (AD) — med ansvar for udarbejdelse og vedtagelse af gennemførelsesretsakter, analyse af retlige krav, tilrettelæggelse og ledelse af arbejdet i udvalg og kontakt med eu-LISA.</p> <p>1 Business Manager (AD) — med ansvar for kontakt med medlemsstaternes nationale myndigheder, fastlæggelse af forretningsgange, forretnings- og produktkrav og konsulenttjenester på stedet.</p> <p>1 IT-projektleder (AD) — med ansvar for udvikling, vedligeholdelse og support af det decentrale IT-system, referencegennemførelsen heraf, projekt-, kvalitets- og kontraktforvaltning.</p>
Eksternt personale	

⁷⁷ Delloft for eksternt personale under aktionsbevillingerne (tidligere BA-poster).

3.2.5. Forenelighed med indeværende flerårige finansielle ramme

Forslaget/initiativet:

- kan finansieres fuldt ud gennem omfordeling inden for det relevante udgiftsområde i den flerårige finansielle ramme (FFR)

Gør rede for omlægningen med angivelse af de berørte budgetposter og de beløb, der er tale om. I tilfælde af omfattende omlægning gives oplysningerne i form af en exceltabel.

- kræver anvendelse af den uudnyttede margen under det relevante udgiftsområde i FFR og/eller anvendelse af særlige instrumenter som fastlagt i FFR-forordningen

Gør rede for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter, de beløb, der er tale om, og de instrumenter, der foreslås anvendt.

- kræver en revision af FFR.

Gør rede for behovet med angivelse af de berørte udgiftsområder og budgetposter og de beløb, der er tale om.

3.2.6. Bidrag fra tredjemand

Forslaget/initiativet:

- indeholder ikke bestemmelser om samfinansiering med tredjemand
- indeholder bestemmelser om samfinansiering med tredjemand, jf. følgende overslag:

Bevillinger i mio. EUR (tre decimaler)

	Year n ⁷⁸	Year n+1	Year n+2	Year n+3	Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)			I alt
Angiv det organ, der deltager i samfinansieringen								
Samfinansierede bevillinger I ALT								

⁷⁸

År n er det år, hvor gennemførelsen af forslaget/initiativet påbegyndes. Erstat "n" med det forventede første gennemførelsesår (f.eks.: 2021). Dette gælder også for de følgende år.

3.3. Anslåede virkninger for indtægterne

- Forslaget/initiativet har ingen finansielle virkninger for indtægterne
- Forslaget/initiativet har følgende finansielle virkninger:
 - for egne indtægter
 - for andre indtægter

Angiv, om indtægterne er formålsbestemte

i mio. EUR (tre decimaler)

Indtægtspost på budgettet:	Bevillinger til rådighed i indeværende regnskabsår	Forslagets/initiativets virkninger ⁷⁹					Indsæt så mange år som nødvendigt for at vise virkningernes varighed (jf. punkt 1.6)		
		Year n	Year n+1	Year n+2	Year n+3				
Artikel									

For indtægter, der er formålsbestemte, angives det, hvilke af budgettets udgiftsposter der berøres.

[...]

Andre bemærkninger (f.eks. om hvilken metode, der er benyttet til at beregne virkningerne for indtægterne).

[...]

⁷⁹ Med hensyn til EU's traditionelle egne indtægter (told og sukkerafgifter) opgives beløbene netto, dvs. bruttobeløb, hvorfra der er trukket opkrævningsomkostninger på 20 %.